76STE JAARGANG No. 10007 ZATERDAG 3 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

RUSSEN LANCEREN MAANRAKET

Ruimteraket zal morgen in omgeving van de MAAN moeten aankomen

Volgens eerste gegevens werd vereiste snelheid gehaald

Moskou. — Er is gisteren een Russische raket in de richting van de maan gelancegrd — aldus heeft radio Moskou gemeld. De twee-traps raket volgt de berekende baan. De raket zal zondagmorgen in de omgeving van de maan aankomen.

Deze lancering werd verricht ter gelegenheid van het 21e congres van de communistische partij van de Sowjet Unie.

De ruimteraket heeft vaantjes aan boord met het opschrift U.S.S.R. 1959. Zij weegt in totaal 361,3 kilogram.

De Russen zijn erin geslaagd, aldus de bekendmaking, een raket met verscheidene trappen te bouwen, die de ontsnappingssnelheid van 11,2 kilometer per seconde kan bereiken, waardoor het mogelijk wordt andere planeten te bereiken.

Volgens de eerste gegevens heeft de vrijdag gelanceerde ruimteraket de vereiste snelheid gehaald.

De laatste trap weegt zonder brandstof 1.472 kilogram, aldus de bekendmaking.

De laatste trap heeft een bus met instrumenten voor wetenschappelijke waarnemingen als: vaststelling van een magnetisch veld op de maan, meting van intensiteit en variaties der kosmische straling buiten het magnetisch veld der aarde, de registratie van fotonen in kosmische straling, ontdekking van radio-aktiviteit op de maan, de verdeling van zware kernen in kosmische straling, de samenstelling van interplanetaire materie, de bestudering van atomische zonnestraling en van meteoordeeltjes voorts drie radiozenders die op 19.997, 19.995, 19.993 en 183,6 mghtz gegevens uitzenden, en een speciale apparatuur voor het doen ontstaan van een natriumwolk van een kunstmatige komeet, welke waargenomen en gefotografeerd kan worden door optische instrumenten met filters die de spectrumlijn van natrium tegenhouden. Deze „komeet" zou vandaag in de vroege ochtenduren worden afgeschoten en twee tot vijf minuten in het sterrebeeld Virgo (maagd) zichtbaar zijn, ongeveer in het midden van een driehoek, gevormd door de sterren Alpha-Laars, Alpha-Maagd en Alpha-Weegschaal.

Om 1.57 uur Nederlandse tijd heeft de maanraket de natriumwolk uitgestoten.

Het observatorium van Alma Mater is er hedenmorgen vroeg in geslaagd een aantal foto's te maken van de natriumvlammen, die in de vorm van een komeet door de Russische maanraket zijn uitgestoten, zo meldde Radio Moskou later.

Tass voegde hieraan toe dat alle zenders van de raket normaal werken. De maanraket weegt iets meer dan 1.833 kilogram. De nuttige ballast-meetinstrumenten, batterijen etc. en de houder wegen tezamen 361,3 kilo.

Vanochtend om vier uur Nederlandse tijd bevond de raket zich op 137.000 km boven de aarde, op 4 graden 30 minuten zuiderbreedte en 63 graden 30 minuten oosterlengte.

Het officiële Sovjet-persbureau Tass maakte tevens bekend, dat nu voor de eerste maal in de geschiedenis der mensheid een raket een snelheid heeft bereikt die een interplanetaire reis mogelijk maakt.

De raket zendt op verschillende golflengten radiosignalen uit.

Radio-Moskou zond zaterdagmorgen om 7 uur signalen uit van de raket, die door een radiostation bij Moskou waren opgevangen toen de raket meer dan een derde van de afstand naar de maan had afgelegd. Professor Koekarkin een vooraanstaand Russisch astronoom verklaarde dat de kunstmatige komeet, gevormd door de lichtgevende natriumdampen, het mogelijk maakt om rustig optische waarnemingen te doen. Hedenmiddag omstreeks 1 uur zal deze kunstmatige komeet in Siberië, China en India te zien zijn, aldus prof. Koekarkin.

De directeur van het belangrijkste observatorium van de Russische academie voor natuurwetenschappen, Mikhailof, heeft volgens Radio-Moskou verklaard dat het voor het schot op de maan niet alleen nodig was om de raket een snelheid te geven die bijna anderhalf maal zo groot was als die welke vereist is voor het lanceren van aardsatellieten, maar ook de berekeningen zo nauwkeurig uit te voeren, dat de afwijkingen beneden de een percent blijven.

Een fout van een procent kan bij deze snelheid het experiment doen mislukken zoals de Amerikaanse pogingen hebben aangetoond, aldus Mikhailof.

De raket heeft een hoogte bereikt van 175.000 km, zo heeft de vice-voorzitter van de Russische academie voor natuurwetenschappen, Alexander Toptsjief, tegen Tass medegedeeld.

Hij zei dat de Russische geleerden reeds een schat van gegevens van de raket hebben ontvangen.

Radio-Moskou heeft vrijdag in een voor Noord-Amerika bestemde uitzending in het Engels naar aanleiding van de geslaagde lancering van een maanraket verklaard, dat nu voorbereidingen zullen worden getroffen om een expeditie naar de maan uit te rusten, die daar observatoria en tussen-stations voor toekomstige ruimtevluchten zal oprichten.

Het Amerikaanse ministerie van defensie was tevoren op de hoogte van de lancering der Russische maanraket, aldus een woordvoerder in Washington, die evenwel niet verder wilde uitweiden. Hij voegde aan zijn verklaring toe te bedoelen dat het ministerie van de lancering wist voordat Tass het officieel bekendmaakte.

Prof. Lovell van de Britse radiotelescoop te Jordell Bank verklaarde door de lancering verrast te zijn, omdat zijn laatste inlichtingen luidden dat Rusland een dergelijke lancering niet van plan was.

Prof. Lovell zei dat de radiotelescoop thans te druk bezet was voor een ander wetenschappelijk programma om de baan van de Russische maanraket te kunnen volgen.

Twijfel in Britse kringen.

Britse deskundigen meenden gisteravond, dat de Russische raket weliswaar een afstand gelijk aan die van de aarde naar de maan zal kunnen afleggen, doch zij betwijfelen of de raket de maan zelf zal bereiken.

Het observatorium van Bochum in het Ruhr gebied heeft om vijf minuten na middernacht signalen opgevangen die mogelijk van de maanraket afkomstig kunnen zijn.

V.S. zetten er haast achter.

De commissie voor ruimtevaart van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft er op aangedrongen, dat de Ver. Staten zo spoedig mogelijk twee raketten naar de maan lanceren.

Een lid van de commissie, de republikein McDonough, verklaarde, dat deze aanbeveling vrijdagmiddag, voor het nieuws van de Russische maanraket bekend werd, was aangenomen. De raketten zijn klaar, aldus McDonough, er behoeft alleen maar bevel tot lanceren gegeven te worden.

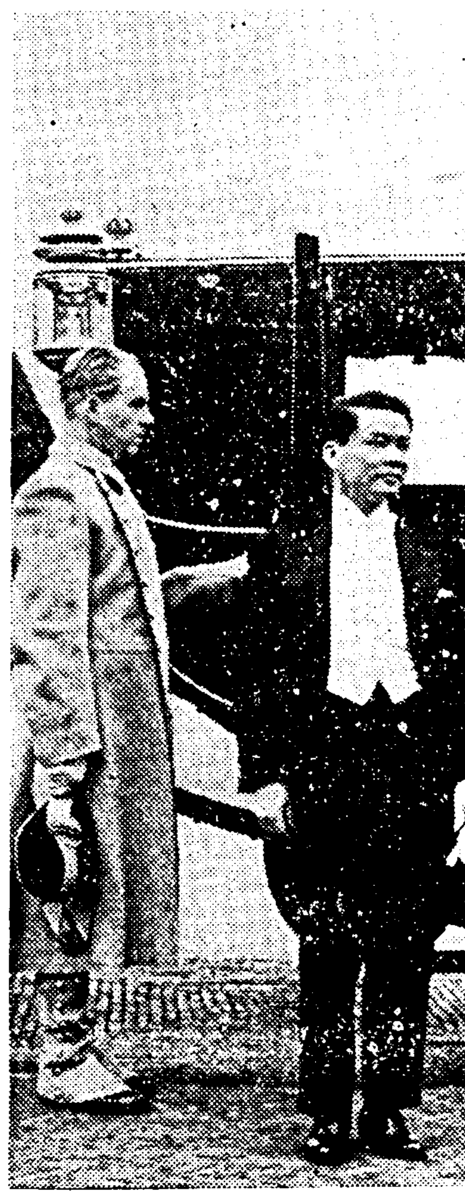
Een Russisch schot naar de maan, dat met sukses wordt bekroond, zal vermoedelijk nieuwe kracht geven aan het dreigement van de Russen, dat elke poging van het westen om een nieuwe blokkade van Berlijn te breken, het uitbreken van de derde wereldoorlog zal verhaasten, zo schrijft de New York Times.

Nieuwe planeet van de zon

De Russische maanraket zal voorbij de maan gaan en een nieuwe planeet van de zon worden, aldus heeft het Sovjet-Russische nieuwsbureau medegedeeld. Verder deelde Tass mede, dat de raket zaterdag elf uur (Ned. tijd) een afstand van 209.000 km. had afgelegd.

De direkteur van het observatorium van de Russische academie voor natuurwetenschappen, Mikhailof, heeft volgens Radio-Moskou gezegd, dat een schot bij nieuwe maan meer gerief bij de waarnemingen zou hebben opgeleverd. Hadden wij

(Vervolg naar pag. 6)

Ter aanbieding van de geloofsbrieven ontving koningin Juliana ambassadeurs op Huis ten Bosch. Foto: de gezant van Vietnam te Londen, geaccrediteerd bij het Nederlandse Hof, Ngo Dink Luyen, bij aankomst op het Huis ten Bosch.

In verband met de nieuwe „Veilig Verkeersactie", die de daartoe strekkende Vereniging gaat beginnen op Curaçao werd aan de heer Gezaghebber door de bestuursleden van de Vereniging voor Veilig Verkeer een „set" aangeboden van de verkeerstesten, die in het kader van genoemde actie onder de autobestuurders zullen worden verspreid. Op de foto v.l.n.r.: De heer M. P. Gorsira en de heer M. J. Miedema, secretaris van de Vereniging voor Veilig Verkeer.

Veilig Verkeer

Het is water naar de zee dragen wanneer we beweren, dat de al of niet gewilde roekeloosheid in het verkeer de omvang van een maatschappelijk kwaad heeft aangenomen. Men kan het dagelijks constateren (soms ook aan zichzelf). En de berichtgeving via radio en pers maken het ons daarenboven wel duidelijk, dat het hier niet gaat om een plaatselijke of tijdelijke aangelegenheid. Men kan veilig stellen, dat de huidige levenswijze en het sterk opgevoerde levensritme, gepaard aan de intensivering van de verkeersmiddelen, het aanzien gegeven hebben aan een concreet gevaar, dat de mens dagelijks omringt en dat niet minder dagelijks zijn slachtoffers opeist. Er is als het ware een proces op gang gekomen, dat moeilijk tot stand is te brengen en op grond van de alsmaar toenemende snelheid ervan ziet het er naar uit, dat men zonder ingrijpende maatregelen het geheel straks niet meer in geleide banen zal kunnen houden. Men vergisse zich echter niet.

Dit is niet een experiment in een laboratorium waar de deskundige de zaken rustig bestudeert en zo nodig nog allerlei voorzorgsmaatregelen kan nemen. Dit is een proces uit het dagelijkse leven en wij allen — zonder enige uitzondering — zijn erin opgenomen en werken er aan mee.

We merkten boven op, dat de voornaamste gangmakers van dit gevreesde proces zijn de huidige levenswijze en het sterk opgevoerde levensritme. Dit betekent met evenzoveel woorden, dat wij — en niemand is hier uitgezonderd — midden in deze zuigende draaikolk van het moderne verkeer zitten.

Bij alle regulerende, gebiedende en verbiedende bepalingen en maatregelen is er één, die aan alle andere vóóronderstеld is: de persoonlijke bereidheid tot voorzichtigheid en zelfbeheersing van iedere weggebruiker.

Het verkeersprobleem in de moderne samenleving met al zijn navrante konsekwenties is niet meer een zaak van een bepaalde groep. Het is tenvolle een zaak van ALLEN geworden.

—x—

In die geest dient men ook het bestaan en de werkzaamheid van een „Vereniging voor Veilig Verkeer' te waarderen. Deze vereniging heeft een leidende taak op zich genomen op een terrein, waar niemand zich van medewerking ontslagen kan achten. En het is daarom heel vanzelfsprekend, dat de belangstelling voor de nieuwe grootscheepse actie, die genoemde Vereniging vanaf 5 januari a.s. gaat ondernemen, algemeen zal zijn.

De inleiding hiertoe zal zijn een korte radiorede van de Gezaghebber van Curaçao, de heer M. Gorsira, vanavond om zeven uur over alle zenders.

De eigenlijke actie zal maandag een aanvang nemen en ongeveer drie maanden duren. Elke veertien dagen zal er via de gasolinestations aan de autobestuurders een „Rijdt-Veilig-Test" worden uitgereikt. Dit zal zesmaal geschieden, telkens met een oplage van 10.000. Dit is mogelijk geworden door de medewerking van de CPIM. Soortgelijke acties zijn reeds met groot succes gevoerd in Canada, Italië en Zwitserland. Curaçao is hierin de eerste in rijksverband.

Zo men al niet op positieve gronden overtuigd is van de noodzaak om hier tot een zo algemeen mogelijk gevoerde actie te komen, laat men zich misschien overtuigen door het „lugubere" lijstje, dat elders in dit nummer gepubliceerd wordt betreffende de verkeersongelukken op Curaçao gedurende de laatste drie jaren.

Bij het kruisen en het oprijden van een VOORRANGSWEG (Schottegatweg en Rijkseenheidboulevard (Nieuwe Havenweg) dient U te STOPPEN en ALLE verkeer van rechts en van links VOORRANG te geven.

Ver. voor Veilig Verkeer

NA DE RECESSIE VAN 1958

Hoge welvaartspeil in AMERIKA wederom bereikt

Washington. — Na de recessie, waardoor Amerika in het afgelopen jaar ernstig werd getroffen, heeft het land weer het ongekend hoge welvaartspeil van anderhalf jaar geleden bereikt, zo heeft de nieuwe Amerikaanse minister van handel, Lewis Strauss, bekendgemaakt.

Behoudens het uitbreken van een oorlog en indien Amerika's stelsel van de vrije onderneming doelmatig wordt toegepast, is het te verwachten, dat de economie zich in opwaartse richting zal blijven bewegen.

In de laatste drie maanden van 1958 heeft het bruto nationaal produkt het record van 450 miljard dollar per jaar geëvenaard, dat in de zomer van 1957 werd bereikt.

Minister Strauss vestigde er de aandacht op, dat enkele economische barometers niet bijzonder bemoedigend waren. Zo is het aantal werklozen, dat in april met 5,2 miljoen een hoogtepunt had bereikt, weliswaar in december j.l. gedaald tot ongeveer 4 miljoen, maar de werkloosheid is nog steeds groter dan normaal.

Minister Strauss voorspelde, dat de uitwerking van de bevolkingsgroei en de aanhoudende stroom van de technologische vooruitgang in de komende tien jaar ongekende mogelijkheden zullen scheppen voor kapitaalinvesteringen en het uitbreiden van werkgelegenheid en afzetten. Deze factoren vormen een deel van de basis voor een welvaart, die waarschijnlijk alles zal overtreffen, wat wij hebben meegemaakt, aldus minister Strauss.

Communisten hervatten bombardement van QUEMOY

Taipeh. — De communistische artillerie heeft vanmorgen, na een onderbreking van vier dagen, het bombardement van Quemoy hervat — aldus het ministerie van defensie van nationalistisch China.

Zoals bekend bombarderen de communisten alleen op de oneven dagen doch zij hadden tevoren aangekondigd ook op 31 december en 1 januari geen bombardement te zullen uitvoeren.

Opstand tegen Communistisch bewind in MONGOLIE

Taipeh. — Volgens berichten afkomstig uit Taipeh, dus van nationalistische zijde, zouden meer dan 100.000 mensen in de volksrepubliek Mongolië in opstand zijn gekomen tegen het communistische bewind. Er zou in Mongolië een waar schrikbewind heersen, dat in de afgelopen drie jaren aan 90.000 mensen het leven heeft gekost.

Moeten Westelijke mogendheden betrekkingen met Nasser verbeteren?

Londen. — Het Britse blad „Observer" heeft er voor gepleit, dat de westelijke mogendheden hun betrekkingen met Nasser, de president van de Ver. Arabische Republiek, verbeteren. Het blad wees erop, dat Nasser na eerst uiting te hebben gegeven aan zijn bezorgdheid over het communisme in Irak, thans ook openlijk een aanval heeft gedaan op de communisten in Syrië, dat tot de V.A.R. behoort. Het westen heeft thans, aldus de „Observer" in het midden-oosten niet meer de keus tussen westersgezinde Arabieren en aanhangers van Nasser, maar tussen neutralische nationalisten en communistisch gezinden. De verschillen tussen het neutralisme van Nasser en Kassim, de sterke man van Irak, zijn veel minder belangrijk dan hun gemeenschappelijk streven, namelijk handhaving van de onafhankelijkheid van de Arabieren.

Den Haag. — Prof. mr. C. P. M. Romme zal weer op de kandidatenlijsten der K.V.P. voor de Kamerverkiezingen in maart a.s. bovenaan de lijsten staan. De K.V.P. zal ditmaal met vier lijsten aan de verkiezing deelnemen.

GEZIEN

door een Antilliaan

Wij wensen U in 1959 niet toe een onbezorgd noch een zorgenvrij jaar. Dit zou te irreel zijn.

Wat wij wel wensen is voor U en voor ons een jaar waarin alle bezorgdheid en alle zorgen tegen de volgende jaarwisseling mogen blijken voorbarig, nodeloos en overbodig geweest te zijn.

Wat wij U eveneens toewensen is een jaar waarin U allen de kracht bezit voorspoed en tegenslag waardig te dragen......

Men kan niet ontkennen dat er voor de Antillen tegen de horizon donkere wolken zich opstapelen. In het verleden is dit meermalen gebeurd, terwijl de passaatwind ook op het juiste moment het aankomend onweer heeft uiteengejaagd.

Men kan in ieder geval stellen dat gedurende de laatste dertig jaren de mogelijkheid van plotseling afsluiten van deze welvaart steeds als een angstig dreigend zwaard van Damocles boven ons hoofd heeft gezweefd.

Het constant in gevaar leven heeft velen ongevoelig ervoor gemaakt. Men vermijdt een gesprek hierover, men wil liever dit onderwerp niet ter tafel brengen, men hoopt dat het geluk, welk ons steeds op het critieke moment ter zijde sprong, ook in de toekomst hetzelfde zal doen....

Begrijpelijk en verklaarbaar moge dit zijn, doch is het wel verstandig en realistisch?

Sinds jaren praten wij over verbreding van onze welvaartsbasis, over economische verheffing en over het „ons los maken van de olieeconomie". Om ons maar tot de na oorlogse periode te beperken willen wij beginnen met de pogingen van Dresden en Goudriaan. Twee uitermate deskundige personen kwamen uit Nederland over, hebben met iedereen gesproken, bezocht alle 6 eilanden en brachten een lezenswaardig rapport uit. Na dezen zijn er met gulle hand tientallen experts uit het europees deel van het Koninkrijk hierheen gedirigeerd. Experts op allerlei terrein; sociaal, economisch, juridisch, hygienisch, agrarisch en water bouwkundig.

De resultaten van hun studies zijn neergelegd in vele bladzijden druk en daarbij is het dan meestal ook gebleven.

Een typisch voorbeeld van bevriezing van gezonde ideeën is o.a. het feit dat millioenen in de nieuwe haven, sinds jaren nagenoeg ongebruikt liggen te wachten, behoudens sporadische concerten en fairs, die zo nu en dan in de ruime loodsen worden gehouden.

Er zijn er in de afgelopen perioden ongetwijfeld enkele belangrijke nieuwe industrieën erbij gekomen, dan wel uitgebreid, doch deze zijn op hun beurt weer afhankelijk van het ene grote, waaromheen onze gehele economie draait, de olie.

Industrieen, die los van dit moederbedrijf een groot aantal personen in dienst zouden kunnen houden, zijn er niet bijgekomen.

Nieuwpoort met zijn fosfaatgroeven stond daar reeds vóór de olie en zal daar naar alle waarschijnlijkheid ook lang na de olie nog staan....

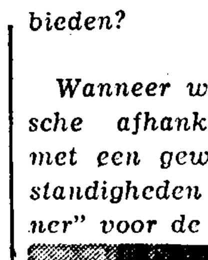
De tijd staat echter niet stil. De jaren waarvoor aan de overkant concessies zijn gegeven, lopen regelmatig door. Nieuwe regeringen komen aan het bewind en brengen drastische wijzigingen in de tot nu gevolgd oliepolitiek.

Men kan in berichten lezen hoe men zich in de gehele Westerse wereld bezorgd maakt over deze maatregelen, wier consequenties men nog moeilijk kan overzien.

Hier bij ons in de Antillen echter, beperkt men zich in het algemeen toe tot het zonder meer weergeven van deze berichten..... alsof de portée daarvan aan ons eigenlijk voorbijgaat.

Dit zou de indruk kunnen wekken dat hier niet gerealiseerd wordt dat wij eigenlijk in een glazen-huis-economie leven. Zou het niet beter zijn wanneer wij, met de nieuwe tendenzen voor ogen, met het feit voor ons van een dagelijks toenemende bevolking, met een jaarlijks relatief verminderende arbeidsgelegenheid eindelijk serieus met vereende krachten en met opzijzetting van alle verschillen een groots, gedurfd plan op zouden zetten om aan de situatie het hoofd te bieden?

Wanneer wij weer onze economische afhankelijkheid erkennende met een gewijzigd en aan de omstandigheden aangepast plan „Karner" voor de dag kwamen? Wij zijn

ervan overtuigd dat de kern van dit plan gezond was:

„zoek bescherming en „breng zekerheid door „het aantrekken van „economische belangen in de Antil-„len".

Gisteravond was er een buitengewoon druk bezochte receptie ten Gouvernementshuize, alwaar velen de Gouverneur en zijn echtgenote hun nieuwjaarswensen kwamen aanbieden. Op de foto: Mgr J. M. Holterman wenst de heer en mevr. Speekenbrink een Zalig Nieuwjaar.

Brief van drs. J.R.A. SIMOONS

Willemstad. — Van de heer drs. J. R. A. Simoons ontvingen wij uit Nederland het navolgende schrijven:

Aangezien Uw dagblad steeds met belangstelling mijn uitzettingsaffaire heeft gevolgd, geloof ik wel dat het en alles wat er mee samenhangt U aangenaam zal zijn te vernemen, dat ik in Nederland mijn waardering heb mogen ondervinden.

Zoals U weet trad ik in mei 1958 in dienst van de N. V. Koninklijke Pharmaceutische Fabrieken v/h Brocades, Stheeman & Pharmacia als apotheker bij de pharmaceutische research.

Per schrijven van de directie, werd mij thans medegedeeld dat ik bij besluit van de Raad van Commissarissen van 18 december 1958 ben benoemd tot procuratiehouder en belast ben met de leiding van de afdeling Specialiteiten voor binnen- en buitenland.

Brocades & Stheeman bestaat sinds 1800 en heeft thuis ruim 1300 employé's. Er zijn fabrieken in Meppel en Nijmegen, vestigingen in 10 steden en als laatste aanwinst het zeer modern researchloboratorium te Haarlem. Het hoofdkantoor is in Amsterdam gevestigd. Op de Nederlandse Antillen worden wij door de firma „Chefacu" vertegenwoordigd. Brocades exporteert thans naar 53 landen.

Ik behoef U niet te zeggen hoe byzonder dankbaar ik ben voor deze prachtige Kerstverrassing en voor de waardering die ik overal in Nederland heb ondervonden na mijn onrechtvaardige veroordeling en uitzetting uit de Ned. Antillen.

Met mijn beste wensen voor het Nieuwe Jaar, verblijf ik met de meeste hoogachting, en de hoop dat ik het komende jaar ook juridisch geheel zal worden gerehabiliteerd.

Conferentie over het Christelijk Huwelijk via Radio Caribe

Willemstad. — Morgenmiddag om twaalf uur wordt via Radio Caribe de eerste van een serie conferenties over het Christelijk huwelijk uitgezonden. Deze eerste uitzending wordt verzorgd door pater Van Lankveld. De conferenties worden op vier opeenvolgende zondagen in januari gehouden.

ZAAK SERPHOS
Algemeen Handelsblad bindt in

Willemstad. — Uit Nederland ontvingen wij bericht, dat de correspondentie in het Algemeen Handelsblad vanuit Curaçao over de heer I. Serphos i.v.m. de poging tot uitzetting van zijn zoon, de heer M. Serphos, grote verwondering heeft gewekt. De advocaten van de heer Serphos hebben een bespreking gevraagd met de hoofdredaktie van het Algemeen handelsblad. Hier werd erop gewezen dat reeds vroeger in Nederland soortgelijke publikaties hebben plaats gevonden en dat toen het betreffende blad door het gerechtshof te Amsterdam wegens belediging en onrechtmatige daad tegenover de heer I. Serphos werd veroordeeld. Het Algemeen Handelsblad heeft daarop in haar editie van 23 december 1958 de bedoelde publikatie gedementeerd en zijn spijt erover betuigd.

Daar het hier juist een publikatie betreft op grond waarvan het Statenlid, J. Bikker het nodig heeft geoordeeld de Minister van Justitie niet ter zake doende vragen te gaan stellen, is het wel van belang, dat men ook hier in zo ruim mogelijke kring kennis neemt van de laatste publicatie van het Algemeen Handelsblad in deze aangelegenheid. We laten daar om hier de bedoelde herroeping volgen:

In het Algemeen Handelsblad van 4 dezer werd een bericht opgenomen van onze correspondent op Curaçao over de uitzetting van de Nederlander M. Serphos, „zoon van de man, die indertijd in Nederland bekendheid verwierf met de Velser affaire". In aansluiting en ter toelichting op deze zinsnede vermeldden wij onder dit artikel van onze correspondent enige bijzonderheden over de vader van M Serphos, de heer I. Serphos. Wij ontleenden deze bijzonderheden aan berichten in de Nederlandse pers in vroegere jaren.

Inmiddels is ons echter gebleken, dat de juistheid van deze bijzonderheden nimmer is komen vast te staan. Reden waarom wij de publicatie in ons blad van 4 december j.l. ten aanzien van de heer I. Serphos betreuren.

ZAAK SERPHOS
Rechter verklaart Ned. Antillen niet ontvankelijk
Ned. Antillen verzochten schorsing executie van verbeurde DWANGSOM

Hedenmorgen om kwart voor tien diende voor de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, Mr. A. H. Roose, een door de Nederlandse Antillen aanhangig gemaakt Kort Geding tegen de Heer Mark Serphos, strekkende tot schorsing der executie van de dwangsom van ƒ 100.000,—, welke rechter van Gent in zijn vonnis dd. 27 november 1948 had vastgesteld voor het geval onderhoopt niet zou worden voldaan aan het bij het vonnis gegeven bevel tot schorsing van het bevel tot uitzetting.

Naar de mening van Mr. van der Voort, de advokaat van de Heer Serphos was aan dit vonnis niet voldaan aangezien zijn cliënt langer dan 24 uur nadat dit vonnis was uitgesproken door de autoriteiten in verzekerde bewaring is gehouden totdat hij de stukken van het Peruaanse consulaat had afgegeven.

Als advokaat voor de Nederlandse Antillen trad op de Heer M. C. A. Rojer, die in zijn verzoekschrift had aangevoerd dat de Nederlandse Antillen tegen wie het bevel van betaling was gedaan niet waren formele procespartij en waar de waarnemend gezaghebber van Aruba geen orgaan is van de Nederlandse Antillen en partijen anderszins ook niet met elkaar te identificeren zijn, ook geen materiële procespartij.

Mr. van de Voort voerde in zijn pleidooi aan dat zijn tegenpleiter geen gemakkelijke taak heeft. De Regering is het er mee eens dat dit bedrag verbeurd is. Niemand minder dan een lid van de Raad van Ministers heeft in tegenwoordigheid van de secretaris van de Raad verklaard dat men weliswaar moest betalen, maar dat Serphos maar moest zien hoe hij aan het geld kwam. In Nederland aldus pleiter komt het niet voor dat de Overheid een dwangsom verbeurt. De Overheid respecteert daar aanstonds het vonnis van de rechter en voldoet daar zonder meer aan, doch hier is het kennelijk anders.

Dat er geen identiteit zou zijn tussen formele en materiële procespartij in deze zaak werd door pleiter bestreden.

Formele procespartij is degene te wiens name het proces gevoerd wordt, materiële procespartij degene die de zaak werkelijk aangaat; die uiteindelijk aan het vonnis moet voldoen.

Spreker verwijst naar het pas verschenen boek van gezaghebber Gorsira „De Gezaghebber", waarin uitdrukkelijk staat dat de gezaghebber wanneer hij handelt als „agent" van de hogere corporatie (b.v. als Hoofd van Politie) dit doet namens de hogere corporatie en deze aansprakelijk is omdat hij voor deze optreedt. Ook verwees pleiter naar antwoorden door Minister van der Meer gegeven op vragen van het Statenlid Debrot: De Gezaghebber handelt in dergelijke gevallen als orgaan van het land.

De negering van het bevel is kennelijk geschiedt in opdracht van de minister van Justitie. De Heer Rojer heeft verklaard dat aan het vonnis wel voldaan is, omdat Serphos in vrijheid is gesteld.

„Ik gun hem deze stelling", aldus Mr van de Voort, doch het is jammer dat men het vonnis als een vodje papier in de prullebak heeft gegooid. Het vonnis was gewezen om 21.15. Men heeft pas de volgende ochtend om 11 uur de schorsing bevolen na vooraf mijn cliënt te hebben gedwongen een stuk te tekenen waarin hij afgifte van de stukken van het consulaat beloofde. Ook heeft men gezegd hem pas eten te zullen geven als hij tekent.

De wet (P.B. 1952 no. 160) regelende de uitzetting en toelating bepaalt uitdrukkelijk dat de inbewaringneming slechts dient om te verzekeren dat de uitgezette het vervoermiddel waarmede hij uitgezet wordt zal bereiken. Nu bepaalde het uitzettingsbevel de uitzetting „onmiddellijk per eerste gelegenheid". Het was daarom begrijpelijk dat men Serphos onmiddellijk vastzette. Doch men had hem ook onmiddellijk moeten vrijlaten toen de schorsing van de uitzetting was bevolen. Maar men houdt even zo vrolijk mijn client nog 24 uur in bewaring".

Er is beroep aangetekend tegen het uitzettingsbevel bij de constitutionele Gouverneur. Dit wil dus feitelijk zeggen bij de Minister van Justitie. Deze kan de beslissing net zo lang aanhouden als hij wil. Wat het bewijs aangaat dat zijn cliënt niet onmiddellijk is vrijgelaten, wenst pleiter te wijzen naar het register dat de Directeur van het huis van Bewaring moet bijhouden van alle bevelen tot aanhouding. Bovendien zijn er proces-verbaal van agenten en een brief van de Directeur over de behandeling in de gevangenis van de Heer Serphos, waaruit blijkt dat hij niet onmiddellijk is vrijgelaten. De Heer van de Voort zegt dat hij deze zaak tracht te ontleden met het ontleedmes van de jurist, maar telkens springt de gedachte aan rechtsverkrachting naar voren, dat hem verontwaardigd maakt. De bedoeling is wellicht niet geweest de man uit te zetten, en is het kennelijk nog niet. Dit blijkt hieruit dat men aan Serphos voorgesteld heeft een andere advokaat te nemen, waarna men de uitzettingsbevel zou intrekken. „Een waar compliment voor mij", aldus pleiter, doch hieruit blijkt duidelijk dat er geen „administratieve noodzaak" tot uitzetting is geweest. Men heeft hier gehandeld uit machtswellust. Niemand heeft hiertegen durven ingaan. „De enige man die dit heeft aangedurfd zit nu bij de Euratom", aldus Mr van de Voort. Men heeft het vonnis naast zich neergelegd totdat men zijn doel bereikt had. Nadat de advokaat naar zijn cliënt op Curaçao geseind had: „Uitzetting geschorst", is op Curaçao, is het telegram als onbestelbaar naar Aruba teruggestuurd met de mededeling: Adres onbekend, Serphos naar Miami vertrokken. „Doch terwijl ik hier stond te pleiten, was men hier beneden in de kelder mijn cliënt goederen aan het afpersen".

Rechter van Gent had in zijn vonnis de dwangsom vastgesteld in geval gedaagde „onverhoopt" niet daaraan zou voldoen. Doch in latere vonnissen kwam dit „onverhoopt" niet meer voor, aangezien dit een ilusie was gebleken.

Het sluitstuk van dit alles is verbeuring van de dwangsom. De rechter past de wet toe „op verzoek". Ook de overheid past de wet toe. Als iemand vindt, dat de overheid een onrechtmatige daad gepleegd heeft, vraagt hij de Rechter om een voorziening en de beslissing van de rechter is wet tussen partijen. De administratie moet hieraan zonder morren voldoen, ook al mocht zij het niet eens zijn met de rechtsoverwegingen, ook al mocht zij menen, dat zij een kans maakt in hoger beroep. Alleen reeds uit eerbied voor het „In naam der Koningin", dat aan het hoofd van de vonnissen staat!

De heer Rojer vroeg hierop als advokaat van de Nederlandse Antillen enig uitstel om de door mr Van de Voort overgelegde produkties te bestuderen. Na enig overleg tussen Rechter, de heer Rojer en mer Van de Voort bepaalde rechter Roose, dat hij terstond vonnis zal wijzen.

De Rechter overwoog, dat de wet dwingend voorschrijft, dat de Nederlandse Antillen in rechte vertegenwoordigd worden door de Procureur-Generaal. Nu dit niet is geschied, doch zij zich hebben laten vertegenwoordigen door de heer M. C. A. Rojer, zijn de Nederlandse Antillen niet ontvankelijk in hun verzoek tot schorsing van de executie.

WAARSCHUWING

De Commandant Marinierskazerne Suffisant maakt bekend dat er

SCHIETOEFENINGEN

zullen plaats vinden op 5, 6, 7 en 8 januari 1959 van 07.00 tot 17.00 uur op de plantage Wacao.
De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.

Politieberichten

Willemstad. — Gisteravond sloeg een hardrijdende auto door de afrastering van de Kwiekclub en reed door het clubgebouw. De chauffeur bleek onder invloed te zijn.

De totale schade bedroeg ƒ 3.310.—.

—x—

Om 12u. 30 gistermiddag vond er op de splitsing Caracasbaai — Montagne een ongeval plaats tussen een vrachtauto en een personenwagen. De totale schade bedroeg ƒ 3000. Er vielen vier gewonden.

—x—

Op het C.P.I.M.-terrein werd gisteren om 10u. 30 een bedrijfsongeval gemeld. De Portugees J. de Freitas Factos, die een draad over een schoorsteen controleerde, viel van 5 meter hoogte naar beneden. De dokter, die ter plaatse verscheen, konstateerde de dood.

WAAR HALEN WE BENZINE?

Dit week-end zijn de volgende gasoline-stations geopend.
Jansen — Sta. Rosa
Galmeyer — Cerito
Craz — De Ruyterkade
G.G. de Castro — Gasparito
Isa — Stoppelweg
Ellis & Dania — P. Euwensweg.

St. Gerardus Cursus

(onder leiding van P. Sprang en J. Smeulders)

GESLAAGD

DIPLOMA TYPEN
Albertoe, Bertha
Accord, Sylvia
Bouwman, Lennie
Brooks, Hubert
Cecilia, Simona
Dunker, Elsita
Fornerino, Mildred
Fraai, Beatriz
Garrido, Carmen
Geerman, Epifania
Heerenveen, Stanely
Isenia, Henry
Joseph, Carmita
Kooyman, Coby
Kroon, Carmen
Martes, Vilma
Maduro, Valdemar
Marien, Roland
Meyeren van, Rudolf
Monsanto, Mildred
Niel van, Swinda

DIPLOMA TYPEN
Niebe, Cecilia
Panjab, Rudolf
Pieternella, Sunilda
Rodriguez, Marlene
Requena, Frank
Richardson, Ermine
Seferina, Rita
Smeins, Nelia
Teuben, Maartje
Tyrol, Dolly
Tyrol, Nita
Voges, Irene
Waas, Arthur
Wawoe, Elsio

SPAANS STENO
Gomez, Juana
Sanchez, Ana
Sanchez, Gloria

HOLLANDS STENO
Bonafastia, José
Crozier, Ruth
Callister, Juliana
De Jesus, Ronald
Leefstand, Cornellie
Olario, Gloria
Martina, Lillian
Martis, Iris
Vrutal, Emelia

ENGELS STENO
Da Costa Gomez, Claudette
De Jesus, Ronald
Kruythoff, Clover
Kruythoff, Veda
Sanchez, Gloria

Aanmelding nieuwe cursussen 5-6-7 jan.
PUNDAZIJDE: Boven Boekhandel Salas, telefoon 12640
OTRABANDA: Tegenover de markt van Otr., telefoon 23673

É com grande pesar que participamos o falecimento de

JOAO DE FREITAS FORTE

nascido na Madeira, no dia 8 de Junho de 1917, ocurrido no dia 2 de Janeiro de 1959 resultante dum acidente.

Apresentamos as nossas sinceras condolências à sua família.

N.V. CURACAOSCHE PETROLEUM
INDUSTRIE MAATSCHAPPIJ

ATTENTIE

DE JONGH's SPORTHUIS

maakt hierbij bekend dat hun zaken wegens INVENTARIS GESLOTEN zullen zijn:

SUFFISANTWEG 18 OP 5-6-7 JANUARI 1959, TEL. 43316
BREEDESTRAAT 73-75 (O) OP 12-13-14-15-16 JANUARI 1959

De Caraibische Commissie en de Federale Regering der West-Indies

Oud-premier Albert Gomes laakt houding van Britse Regering

In de „Sunday Guardian" (Trinidad) van 7 december jl. schreef de heer Albert Gomes, oud-premier van Trinidad, voorzitter van de National People's Party, en lid van het Federale Parlement van de West Indies, onder de titel: „Unfaire Britse geste jegens de Federatie", een artikel naar aanleiding van een uitlating van de Britse vertegenwoordiger, mr Douglas Williams, tijdens de opening van de laatst gehouden Caraibische Conferentie. De heer Gomes schrijft:

De toespraak, die door de heer Douglas Williams bij de formele opening van de onlangs gehouden Conferentie van de Caraibische Commissie te Port-of-Spain, verdient sterke afkeuring voor de onwelwillende geest waarvan het een uiting is.

Als Britse zegsman voor die gelegenheid, sprak de heer Williams kennelijk officieel toen hij te kennen gaf, dat de regering van West-Indië haar deel in de kosten van onderhoud van de Caraibische Commissie zou moeten dragen, indien zij een grotere vertegenwoordiging van haar bevolking daarin wenste te zien opgenomen.

Onder normale omstandigheden zou het wellicht niet meer dan natuurlijk zijn geweest de West-Indiers eraan te herinneren, dat, indien zij meer macht en invloed wensen, zij het geld zullen moeten vinden om daarvoor te betalen. In de huidige omstandigheid echter is zulk een verklaring van een officiële zegsman van het Verenigd Koninkrijk buitengewoon geschikt om het vuur verder aan te stoken, dat de tere struktuur van de West Indies natie die juist door de regering van Har Majesteit kennelijk zo gaarne word beschermd en verbeterd, zou moeten verteren.

Wij in deze streken hebben iedere reden verontwaardigd te zijn over deze verklaring, nu het duidelijk blijkt, dat in het licht van de geschiedenis van de Caraibische Commissie, de Commissie slechts in het leven is geroepen om een geschikt forum te scheppen voor de metropolitane regeringen om hun geschillen tijdens de oorlog en onmiddellijk daarna te regelen, en dat zij niet langer nodig is, nu zij de belangen van de in de groei zijnde West-Indische staat zou kunnen dienen.

Deze gelegenheid schijnt de pitt[illegible]eske en pikante terminologie va[n] onze politieke avant-garde te rechtvaardigen, die ongetwijfeld in di[t] geval zou opmerken, dat de imperialistische draak zelfs in zijn doodstuipen nog vergif kan spuiten.

Hoezeer zulk een hyperbool on[g]ewenst mag zijn, het is in iede[r] geval slechts billijk op te merken dat zelfs voor diegenen onder ons die bereid zijn een meer rationeel standpunt in te nemen ten aanzien van onze betrekkingen met het Verenigde Koninkrijk, deze houding bitter teleurstellend is.

Want juist op dit ogenblik kan de Caraibische Commissie de West-Indies van dienst zijn op een wijze, waarvan haar stichters, ongetwijfeld nimmer in de verste verte gedroomd hebben.

De Commissie is gedurende haar betrekkelijk kort bestaan, een verzamelplaats geworden voor een schat van informaties van alle soort, waaraan de Federale Regering van de West-Indies zo dringend behoefte heeft.

Maar schijnbaar wenst de Britse Regering de voorkeur te geven aan haar dood in plaats van haar democratisering.

Ongetwijfeld is de Britse regering zich bewust van de ernstige financiële problemen, waarvoor de nieuwe natie zich gesteld ziet. Zij moet zich ook bewust zijn van de mate waarin zij haar vrienden kompromitteert en haar vijanden ten dienste is, indien zij op deze wijze optreedt. Ten minste — en hier is het voor mij moeilijk mij te bedwingen — had men kunnen voorkomen het zo klaarblijkelijk te maken, dat in de termen van hun politiek, het recht om vrijelijk te spreken in het gezelschap van de moederlandse machten slechts toekomt aan diegenen, die in staat zijn de steekpenningen daarvoor te betalen.

Het is moeilijk deze patente krenterigheid te vergelijken met de herhaaldelijke grootsprakerige zinspelingen op een „Colombo Plan" voor de West-Indies.

Wat in feite de politiek van het Verenigde Koninkrijk zo afkeurenswaardig maakt, is het feit, dat men haar moest weten, meer dan wie dan ook, dat het behoud van de Caraibische Commissie een geweldige besparing zal opleveren voor de Federale Regering, indien inderdaad „Colombo Plans" in petto zijn.

En men weet zeer goed, dat het buitengewoon moeilijk zal zijn en politiek zeer gevaarlijk voor de Federale Regering om op dit ogenblik grotere financiële lasten op zich te nemen.

In dit opzicht lijkt de politiek van de Britse regering zinloos. Toch is de toekomst van de Caraibische Commissie een zaak, die de Federale Regering zeer aanbelangt.

De Commissie biedt een buitengewoon geschikt medium, waardoor de Regering van de West-Indies, gedurende deze jaren van vorming haar standpunt kan kenbaar maken aan de metropolitane regeringen, die belang stellen in deze streken.

Ook biedt het aan de betrokken metropolitane regeringen de beste gelegenheid voor rechtstreekse kennis en informaties betreffende de federatie. De krisis, die verhaast is door de kortzichtigheid van het Verenigd Koninkrijk, vraagt gedurfde staatsmanschap bij de Federale Regering.

Men moet onmiddellijk Canada benaderen, teneinde na te gaan of dit land bereid is enkele van de verantwoordelijkheden, die Harer Majesteits regering zo gaarne van zich schijnt te willen afwerpen, op zich te nemen. Canada heeft een zeer verziende blik getoond met betrekking tot ons bestaan.

De wanhopige situatie, waarin onze Federatie geplaatst is, maakt het voor ons noodzakelijk ons te wenden tot diegenen, die bereid schijnen te zijn onze vrienden te zijn. Het benodigde bedrag is ongeveer $ 336.000,—, een som, die, ofschoon het moeilijk is voor de West-Indies haar op te brengen, gevonden zal moeten worden.

Als Harer Majesteits Regering zich op deze wijze gedraagt, is het dan te verwonderen, dat vele West-indiërs haar steun aan de Federatie als cynisch en onheilspellend beschouwen? Gedurende al de jaren toen zovelen onzer geneigd waren de aanwezigheid van de Caraibische Commissie als een ongewenste uitgroeisel van ons politiek lichaam te beschouwen, heeft Harer Majesteits Regering tezamen met de andere metropolitane regeringen haar best gedaan ons van ongelijk te overtuigen.

Nu dat door een van de merkwaardige wendingen van de geschiedenis, datgene wat een hulpmiddel tijdens de oorlog was, uitgegroeid is tot een instrument dat van onschatbare waarde is voor de volken van de West-Indies, worden wij door Harer Majesteits Regering voor de keus gesteld geld op te brengen, dat wij niet hebben of het verlies van iets, wat wij wezenlijk nodig hebben.

Dit lijkt een zeer merkwaardige wijze om steun te demonstreren aan onze nationale aspiraties; alles wat in feite bereikt zal worden, is dat er meer mensen zullen komen, die de motieven van Harer Majesteits Regering met achterdocht gadeslaan.

In ieder geval zal, ongeacht wat gebeuren gaat, de Federale Regering niets achterwege dienen te laten om het geld te vinden, dat voor haar een plaats moet kopen in de Caraibische Commissie, indien zij in leven blijft, al was het alleen maar om Harer Majesteits Regering te tonen, dat wij deze meest recente zet van haar met de minachting, die zij verdient, behandelen.

Post van de Bovenwinden

UITBETALING IN DE KROEG

Er wordt altijd nog al gunstig geoordeeld over het drankgebruik op de Bovenwinden. Dronkenschap in het land van accijnsvrije dranken is zeker geen volkskwaal hoewel men er, zoals overal, enige dronkemanstypen heeft. Dat wil niet zeggen dat het drankgebruik onder het volk niet zou kunnen toenemen; het blijft veel gemakkelijker de zaak in goede banen te blijven houden dan om iets te gaan herstellen als het eenmaal uit de hand gelopen is.

Men krijgt wel enigzins de indruk dat de plaatselijke besturen gemakkelijker drankverlof geven dan vroeger; het voornaamste punt van overweging schijnt te worden de prompte betaling voor het verlof, verdere overwegingen schijnen er niet veel meer aan te pas te komen.

Er wordt nog niet beweerd dat er meer gedronken wordt maar wel dat er meer en meer drankgelegenheden worden geschapen.

Wat men zeker onder de misbruiken moet rekenen is het uitbetalen van arbeiders op een plaats waar ook drank verkocht wordt en dit wel te meer, waar het over gelegenheidsarbeiders gaat. Zoals men dat op Saba kan zien bij de uitbetaling van de havenarbeiders. Veel werk aan de haven is er niet, meestal maar éénmaal een boot per maand. Juist om die zeldzaamheid van werkgelegenheid betekent het loon dubbel zoveel voor het huisgezin, maar hoeveel van die kostbare centen worden niet naar huis meegenomen, aangezien de uitbetaling geschiedt in een winkel, waar meteen de gelegenheid is om op de goede afloop te drinken.

Een antiquiteit waarvan u het bestaan ervan misschien niet meer vermoedde.

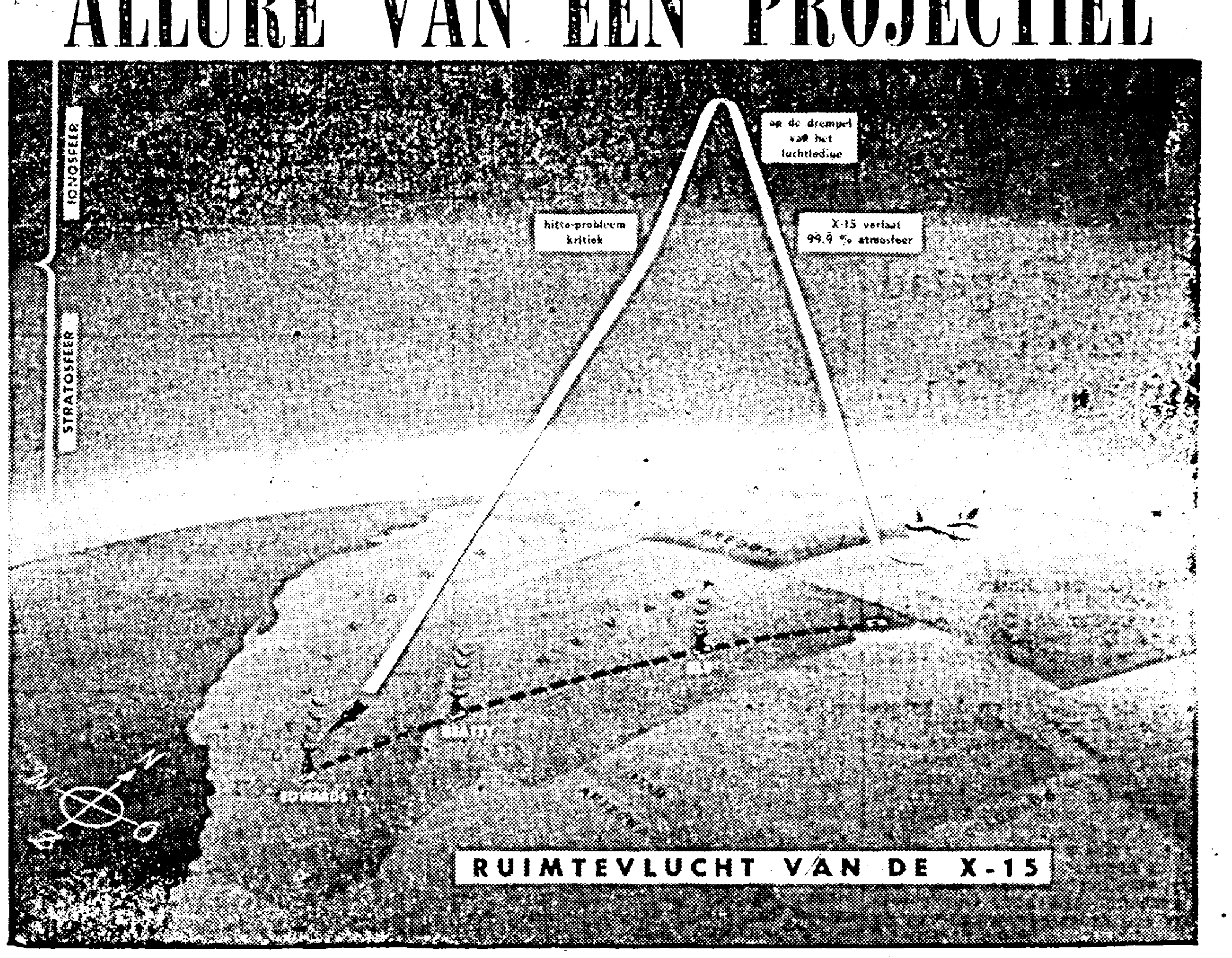
In de aanvang begon hij zijn medische missie, onder de auspiciën van het Israëlische ministerie van gezondheid, met kosteloze behandelingen. De respons was zwak en het wantrouwen groot. Want wat immers kan een dokter waard zijn, die voor niets behandelt?

Toen rekenden zijn klinieken een half Israëlisch pond per bezoek, inclusief medicijnen. En daarop begon het al wat beter te lopen. Thans is de prijs één pond per bezoek en het patiëntental stijgt. Maar nog is het wantrouwen niet geheel overwonnen, want de derwisj en ook de particuliere arts, die vijf pond rekenen voor een visite, en enige tientallen wanneer het om uitvoeriger behandelingen gaat, moeten toch noodzakelijkerwijs ook vijfmaal of tienmaal zo goed zijn.

Dezer dagen is de heer J. W. de Paus geïnstalleerd als lid van de Raad van State. V.l.n.r. zittend: mevr. mr F. Ribbius Peletier, mr J. R. M. van Angeren (vice-voorzitter), dr G. A. Poelje, dr A. A. L. Rutgens. V.l.n.r. staande: mr W. F. Schokking, mr R. P. Cleveringa, mr P. W. J. F. Cort van der Linden, H. E. M. Baron van Voorst tot Voorst, mr J. Algera, Th. J. Fustner, J. W. de Paus, mr A. L. de Block, mr B. Reinalda, dr L. J. M. Beel.

X-15, RAKETVLIEGTUIG MET DE ALLURE VAN EEN PROJECTIEL

(Van een bijzondere medewerker)

In zekere zin neemt de Amerikaanse luchtmacht niet graag risico's: voor belangrijke taken heeft ze altijd een man in reserve. Toen kapitein Iven Kincheloe in de afgelopen zomer dodelijk verongelukte met een F-104 straaljager, wist zijn vriend, kapitein Robert A. White, dat hij daarmee de aangewezen man was geworden om volgend jaar op de drempel van het luchtledige de eerste ruimtevaartdroom te verwezenlijken. Als alles naar wens verloopt, zal de 34-jarige Robert White in de komende zomer gekleed in een speciaal ruimtepak, in de cockpit van de X-15, met een snelheid van 7.000 tot 8.000 km. per uur — twee à drie keer zo snel als een geweerkogel — de stratosfeer rond de aarde verlaten en in de richting van de sterren razen. Blijft alles dan naar wens gaan, dan zal de X-15 de hittebarrière overwinnen en met uitgeschakelde raketmotor van een hoogte van 180 km. geleidelijk in de stratosfeer terugkeren. Terug op de aarde zal kapitein White vervolgens ongetwijfeld uitvoerig worden gehuldigd als de eerste ruimtevaarder. Men heeft hem verteld dat hij tot die prestatie in staat is: niet voor niets heeft men hem, na een uiterst strenge selectie, met z'n vriend Kincheloe boven alle straaljagerpiloten in de V.S. voor deze speciale opdracht verkozen. De Amerikaanse luchtmacht neemt, zoals gezegd, niet graag onnodige risico's.

De X-15 zal voor zijn ruimtevlucht starten van de luchtbasis Wendover, nabij de grens van de Amerikaanse staat Idaho, op grote hoogte over de Nevada-woestijn razen, om aan de andere kant van de Sierra Nevada op de luchtbasis Edwards in Californië te landen. Als men in de atmosfeer rond de aarde uitgaat van de verhouding tussen de gemiddelde luchtdichtheid in de stratosfeer (tot ongeveer 80 km hoogte) en in de ionosfeer (daarboven tot ongeveer 800 km) kan men stellen dat de X-15 op een gegeven moment 99,9 pct. van de atmosfeer verlaat.

Begin '59 eerste proefvluchten

De X-15, een raketvliegtuig met de allure van een projectiel, speciaal ontworpen voor vluchten buiten de stratosfeer en in feite 's. wereld eerste bemande ruimtevaartuig, is inmiddels gereedgekomen. Vorige maand heeft het Amerikaanse publiek er voor het eerst een blik op mogen werpen. In februari hoopt men er de eerste werkelijke proefvlucht mee te maken, uiteraard nog niet onmiddellijk op zeer grote hoogte en evenmin met de onmenselijke snelheid waarvoor het toestel is ontworpen. Kapitein White heeft nog een goed half jaar om zich voor te bereiden op zijn boven-aardse prestatie.

Het raketvliegtuig, dat ontworpen is om de mens twee keer zo snel en meer dan vier keer zo hoog te brengen als de huidige records reiken, is het resultaat van de gezamenlijke inspanning van het nationaal aeronautisch en ruimtevaartbureau van de V.S., de Amerikaanse luchtmacht en de marine, en de vliegtuigfabriek North American Aviation. Meer dan driehonderd firma's hebben meegewerkt aan de totstandkoming van het vliegtuig, waar North American er drie van zal bouwen. Thickol's Reaction Motors Division heeft een krachtbron ontwikkeld die een stuwdruk van 22.700 kilo en op volle snelheid een vermogen van ruim 500.000 p.k. oplevert, hetgeen bijna tweemaal zoveel is als het vermogen van een groot vliegdekschip, zoals de Amerikaanse Forestal. Dat alles heeft men weten samen te bundelen in een vreemdsoortig vliegtuig, dat ruim 15 meter lang is en een vleugelspanwijdte van nog geen zeven meter heeft.

Op het eerste gezicht zou men niet zeggen dat de X-15 tot zulke enorme prestaties in staat is. Het toestel heeft een vrij brede, enigszins platte romp, stompe vleugels en een hoogst merkwaardig geconstrueerd richtingroer, dat aan de achterzijde maar liefst ruim dertig centimeter breed is en de indruk geeft of men er van boven een stuk afgezaagd heeft.

Bij de start weegt de X-15 ongeveer zestien ton. Tijdens de vlucht vermindert dit gewicht echter snel doordat de motor in negentig seconden de brandstof verslindt. Evenals bij vele onbemande raketten bestaat die brandstof uit vloeibare ammoniak en vloeibare zuurstof. De X-15 is voor meer dan de helft van zijn lengte één grote brandstoftank. Zodra die leeg is, weegt het toestel aanzienlijk minder. De zwaarlijvigheid van de X-15 wordt voor een deel ook veroorzaakt door een uitgebreid instrumentarium, dat 600 kilo weegt. Deze instrumenten zijn bestemd voor het registreren van de reacties van de piloot gedurende de ruimtevlucht en van de invloeden van gewichtsloosheid, versnelling en vertraging bij het verlaten van en weer terugkeren in de stratosfeer.

Met de X-15 wil men namelijk gegevens verzamelen over de vliegcondities in de ruimte boven de aardse stratosfeer. Ook wil men er ervaringen mee opdoen wat de aerodynamische verhitting aangaat bij het doorbreken van de hitte-barrière en tevens wil men de hittebestendigheid van het gebruikte materiaal testen. Daarvoor zullen op niet minder dan 200 plaatsen in de romp en de vleugels van de X-15 automatisch warmtemetingen verricht worden. Voorts zal men gaan vaststellen aan welke eisen de besturingsorganen moeten voldoen in de dichtstbijzijnde regionen van het luchtledige. Het materiaal, waarvan de X-15 is vervaardigd, bestaat uit titanium en een speciaal soort roestvrij staal, bestand tegen temperaturen van meer dan 1000 gr. Fahrenheit. De buitenste laag van het toestel is vervaardigd uit een metaal dat men inconel-X noemt.

Een „moedervliegtuig", een B-52 straalbommenwerper, zal de X-15 onder haar romp tot een hoogte van 12 km brengen en het toestel daar lanceren, waardoor het een aanvangssnelheid krijgt van ongeveer 600 km. Dan start de piloot van de X-15, om met een snelheid die de geluidssnelheid zeven tot negen maal zal overtreffen, uit de stratosfeer tot een hoogte van 180 km. te klimmen.

Robert White zal dan alle problemen ontmoeten die de schrijvers van „science-fiction"-lectuur voor hun helden hebben uitgedacht. En waarschijnlijk nog veel meer! Na korte tijd zal hij zo'n grote hoogte hebben bereikt dat een diepe duisternis zijn toestel zal omgeven, ondanks het feit dat hij in het zonlicht vliegt. Passagiers van straalverkeersvliegtuigen kunnen al — zij het in mindere mate — een soortgelijke ervaring opdoen: op een hoogte die in vergelijking met het reisdoel van de X-15 uiteraard in het niet verzinkt, zien zij het blauw van de lucht al donker worden bij zwart af. De zeer geringe luchtdichtheid veroorzaakt de inktzwarte duisternis rond de X-15. Robert White zal zijn instrumenten dus met behulp van kunstlicht moeten aflezen.

Op een gegeven moment zal de dichtheid van de lucht zo gering zijn, dat besturing met hoogte- en richtingroeren onmogelijk is. Daarom is de X-15 uitgerust met een speciaal besturingssysteem dat werkt door middel van acht krachtbronnen, die men een soort „straalmotoren" zou kunnen noemen. Er zitten er vier in de neus (boven, onder, links en rechts) en twee (boven en onder) in iedere vleugel. Wil de piloot omlaag duiken, dan spuit hij oververhitte stoom door de naar boven gerichte „straalmotor" op de neus van de X-15. De reactie zal de neus dan omlaagdrukken. Op dezelfde wijze kan hij de neus van zijn toestel naar boven, naar links en naar rechts bewegen, terwijl de „straalmotoren" in de vleugeluiteinden de X-15 om zijn as kunnen laten draaien.

Men neemt aan dat de X-15 een minuut of twintig in de ruimte zal blijven zweven, ondertussen een enorme afstand afleggend. Voorzover zijn talrijke instrumenten hem de tijd daarvoor zullen laten zal Robert White zich ondertussen kunnen voorbereiden op het moeilijkste en meest riskante deel van de vlucht: de terugkeer in de stratosfeer. De versnelling, waar zijn toestel aan onderhevig zal zijn, vormt namelijk niet het grootste probleem, maar de vertraging. Voor een vliegtuig, dat met hypersonische snelheid de ruimte doorklieft, vormt zelfs de kleinste hoeveelheid lucht een ernstig obstakel. Zelfs als de X-15 in een flauwe dalingslijn in de stratosfeer terugkeert, zullen geweldige krachten op het toestel inwerken en door de wrijving zal de temperatuur naar schatting tot 1000 gr. Fahrenheit stijgen.

Zou de X-15 bij de terugkeer in de stratosfeer niet de baan beschrijven die men ervoor heeft uitgestippeld, maar te snel en te stijl in de stratosfeer terugvallen, dan zal niet alleen de temperatuur nog meer stijgen, maar de piloot zal ook aan tal van andere gevaren komen bloot te staan. Zijn lichaam zal geen gelijke tred kunnen houden met de grote en plotselinge snelheidsvermindering van zijn toestel, maar de neiging vertonen dezelfde hoge snelheid te handhaven. Inwendige organen krijgen het daarbij hard te verduren, en er wordt een ontzettende druk op de hersenen uitgeoefend. Scott Crossfield, een invlieger van North American, die vóór Robert White de eerste vluchten met de X-15 zal ondernemen, heeft bij centrifugaal-proeven op de grond deze hevige invloeden ondergaan. Verscheidene malen heeft hij daarbij het bewustzijn verloren.

De stand waarin de X-15 in de stratosfeer terugkeert, zal daarom beslissend kunnen zijn voor het leven van Robert White. Hij zal moeten voorkomen dat de X-15 met de brede zijkant, of de platte onder- en bovenkant in de stratosfeer terecht komt, want het staat wel vast dat noch hij, noch zijn stalen vliegtuig die weerstand zal kunnen doorstaan. Ondanks de keiharde legeringen zou de huid van zijn machine op die plaatsen waar de wrijving het grootst is gaan ribbelen en wegsmelten. Men denkt dit gevaar te kunnen voorkomen met behulp van het afwijkend besturingssysteem en van speciale navigatiemiddelen en andere instrumenten, die de piloot moeten waarschuwen wanneer hij de stratosfeer nadert. Gewone navigatiemiddelen hebben in het luchtledige geen zin.

Men heeft natuurlijk toch ook gedacht aan de kans dat alles verkeerd gaat en aan de mogelijkheid om dan nog te trachten de piloot uit de ten ondergang gedoemde X-15 te redden. Zolang het raketvliegtuig nog een zeer hoge snelheid heeft, zal Robert White de machine niet kunnen verlaten. Hij zal dan moeten wachten tot de snelheid voldoende verminderd is, waarna het mechanisme van zijn speciaal geconstrueerde schietstoel, dat hij tevoren in werking heeft gesteld, hem automatisch uit zijn machine verwijdert. „Er is uiteraard een risico aan verbonden," zo heeft invlieger Crossfield toegegeven. Maar hij meent oprecht dat de piloot van de X-15 „een uitstekende kans" heeft de vlucht te overleven, „een grotere kans zelfs dan menig ander experimenteel vliegtuig hem biedt".

EMMASTAD

WACHTDIENST C.P.I.M.

Telegram Afdeling

Van 7.00 — 18.30 tel. 2307
Van 18.30 — 7.00 A. G. Treling tel 0—43139
b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling.
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2, Weis Afo. tel: 43351
b. g. g. tel: 2400

Materialen Dienst.
J. J. v. Kampen tel: 4326

Geneeskundige Dienst:
Dr. Gomperts, tel. 2497.
b. g. g. tel: 2400

Weekendwacht Suffisant:
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer G. Th. Boot kunnen worden opgebeld onder No. 4321
b. g. g. tel: 2400

C.S.M.
Rederij Scheepsagentschappen
N. Schermer tel. 3354 (zat.)
H. Dania tel: 2693 (zond.)

Theater Asiento:
Zat. „St. Louis Blues
Zond. „Torna"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

MIKOJAN op weg naar de V.S.

Kopenhagen. — De Russische vice-premier Anastas Mikojan, op weg naar de Verenigde Staten in Kopenhagen aangekomen. Mikojan zal een bezoek van enkele weken aan de Verenigde Staten brengen.

Op het vliegveld was ter begroeting aanwezig de Deense premier Hansen, die de Rus uitnodigde met hem enkele andere Deense ministers de lunch te gebruiken.

Mikojan reisde naar Denemarken met een Russisch straalvliegtuig. De reis van Kopenhagen naar New York maakt hij in een passagiers vliegtuig van de Sas, de Skandinavische Luchtvaart Maatschappij. Hij wordt zondagochtend in New York verwacht.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

43—42 Eric laat de zonderlinge tocht voorbijtrekken. Er zijn heel wat van die in het wit geklede gestalten, en ineens weet Eric het... Witte Mannen! Het land der Witte Mannen dat slaat natuurlijk op hun kleding, de lange witte mantels. De stoet begeeft zich in de richting van de grafheuvel en juist wil Eric zich voorzichtig terugtrekken om weer naar zijn mannen terug te gaan als hij beweging bespeurt in de bosjes achter de stoet.

Hij ziet een krijger op enige afstand, de optocht volgen en begrijpt meteen, „Er zijn krijgers ter bewaking meegenomen." Tegelijkertijd flitst hem door het hoofd, er zullen nog wel meer van die bewakers rondsluipen, ik moet maken dat ik bij mijn mannen kom en een veilige plek voor ons opzoeken. Behoedzaam sluipt hij terug naar de plaatst waar hij Cendrach en de krijgers achterliet. Omzichtig nadert hij de plek...... en ontdekt dan dat ze verdwenen zijn. Amper heeft hij tijd zich rekenschap te geven van deze ontdekking als er iets door de lucht komt aansuizen...... Zonder een kik te geven valt de Noorman neer.

Klassieke muziek op de plaat

„Orphée et Euridice" door Ned. Opera

Kirsten Flagstad zingt cycli van Mahler

GLUCK

De aankondiging van een nieuwe instudering van Glucks „Orphée et Euridice" door de Nederlandse Opera treft gelukkig samen met de verschijning van het werk op twee Philipsplaten (A 00363-64 L) uitgevoerd onder leiding van Hans Rosbaud door het Lamoureux-orkest, het Ensemble Vocal Roger Blanchard en de solisten Leopold Simoneau, Suzanne Danco en Pierrette Alarié. Het geeft de liefhebbers gelegenheid het werk diepgaand te bestuderen.

Degenen, die enigszins op de hoogte zijn van de gedaanteverandering, die Gluck deze, zijn beroemdste opera heeft doen ondergaan, zien uit de rolbezetting al, dat de opname de zogenaamde Parijse versie tot onderwerp heeft, die Gluck in 1774 voor de Opera maakte, nadat hij het werk in 1762 in zijn eerste, Italiaanse vorm als een „dramma per musica" in aansluiting op Monteverdi, de vader van het muziekdrama, voor Wenen gecomponeerd had. Gluck was weliswaar een groot hervormer van de opera, maar hij was ook bezonnen. Hij wilde niet alles tegelijk. Er kwamen in zijn „Orfeo" al genoeg nieuwigheden aan de orde. De castratentraditie van zijn tijd hield hij in Wenen maar aan, hij schreef de hoofdrol voor alt-castraat. Toen later in Parijs geen alt-castraat aanwezig bleek te zijn, maakte hij van de gelegenheid gebruik om de partij voor tenor om te werken.

Hij nam trouwens duchtige uitbreidingen van het gehele werk ter hand. Er werden zangstukken bij gecomponeerd, balletten bij geschreven, de scènes van de onderwereld en het Elyseum in de tweede acte werden dienovereenkomstig omvangrijke taferelen. Het geheel werd daardoor niet alleen lang, het kreeg ook aanzienlijk meer dramatische allure. Uit het betrekkelijk eenvoudige, overwegend lyrisch gehouden stuk was een pompeus drama gegroeid. Glucks theaterinstinct heeft evenwel de balans toch voortreffelijk weten te handhaven. De dramatiek verdringt de lyriek geen ogenblik. Zij levert niet zozeer verscherping van de situaties op als wel bredere aanschouwelijkheid daarvan. De muziek treedt dan ook niet met een andere uitdrukkingswijze voor de dag. Ook dramatisch blijft zij gedrenkt in de milde lyriek, die het eigenste van Glucks natuur uitmaakte.

Nergens hoort men dit overigens grootser dan in de eerste acte, die de monumentaalste treurscène is van het muziektheater. De schone, breed aangelegde klacht van het koor over de dood van Euridice, waarin Orpheus die smart terneder ligt zijn korte uitroepen mengt, de kleine pantomimische dans, die de lichamen van smart in beweging brengt. Dan de grote drie-coupletten-aria van Orpheus, onderbroken door zijn recitatische exclamaties, houtblazers geven aan zijn klaagreepen een echostem: de luchten weerkaatsen de klachten van Orpheus. Het is van volmaakte roerloze schoonheid, een adaptatie van het klassieke ideaal aan romantisch melodiegevoel. Want in het wezen van de zaak was Gluck een melodicus, een ware zoon van het volk, waaruit binnenkort het lied geboren ging worden.

Die eerste scène komt helaas op de plaat niet zo goed tot haar recht als men wel gewenst zou hebben. Het ligt niet aan de opname, die voortreffelijk is. Ten dele wel aan het orkest, dat middelmatig genoemd moet worden. Het ligt misschien nog het meest aan een merkwaardige nonchalance bij Rosbaud. Bij de klassieken hangt alles van het nauwkeurig afstellen der tempi af, alsook van het uitvijlen van de klank. Inzonderheid geldt dit, als men te doen heeft met lyrische, gemeenlijk niet snelle stukken. Vele hedendaagse vertolkers hebben daar te weinig ervaring mee, tengevolge waarvan de muziek te egaal en monotoon wordt.

Vanaf de tweede plaatzijde wordt de muziek afwisselender van mouvement en meer geprofileerd van factuur.

Daar herstelt Rosbaud zich dan ook zeer gelukkig, zodat men voor de rest van een heel schone, bijwijlen treffend muzikale vertolking kan spreken.

Dit natuurlijk mede dank zij drie solisten, waarvan de tenor Leopold Simoneau doet begrijpen hoe goed het is deze partij door een echte mannenstem te laten zingen en nog wel van een zo lyrische, buigzame hoedanigheid als de zijne. Suzanne Danco's stem en zangkunst leveren wel de ideale voorwaarden voor een Franse Euridice en Pierrette Alarié is een zeer klare en indringende Amor. Een onwillekeurig nadeel van de uitvoering met tenor is dat er nu geen enkele lage stem meer in het stuk staat. Latere praktijken hebben dan ook meestal de Franse versie genomen, maar deze aan een vrouwelijke alt gegeven, waaraan het feit, dat de solo-alten zich deze prachtige rol, die een zeldzaamheid in hun vak is, niet wilden laten ontgaan natuurlijk niet vreemd is. Het is een gruwel een vrouw de tragische rol van een man te zien spelen, maar het gebeurt. Dwars tegen Glucks bedoelingen in, die slechts gericht waren op het verkrijgen van eenvoudige waarschijnlijkheid. Daarvoor heeft hij zijn hervormingen tegen de onnatuur van de Italiaanse bravoure-opera doorgezet. Op deze beide platen kan men het resultaat horen in zijn eenvoudige, aangrijpend inderdaad omdat zij van een ontwapenende, men zou bijna willen zeggen argeloos zuivere expressiviteit is.

Mahler

In het rijk der vocaliteit vindt men een tegenvoeter van deze kunst in Mahlers symphonische liederen. Decca had het goede idee zijn twee kapitale cycli, de „Kindertotenlieder" en de „Lieder eines fahrenden Gesellen" op één plaat samen te brengen (LXT 5395), gezongen door niemand minder dan Kirsten Flagstad met de Wiener Philharmoniker onder leiding van Sir Adrian Boult, een groot vertolker van deze problematische, uiterst verfijnde kunst. De laatstgenoemde cyclus stamt uit Mahlers nog tamelijk jonge jaren, de eerstgenoemde is een kleine twintig jaar later geschreven. In hun stilistische verscheidenheid zijn ze beide toch gelijk typerend voor de zich in Weltschmerz wentelende geest van de man Mahler. De opname is met de grootste zorg geschied. Sir Adrian geeft een nooit aflatende aandacht voor het tot tederheid verzorgde detail, het wonderlijk schone orkest is in zijn beste vorm. En Flagstad? Zij is een godin van de zang, maar desondanks begint zij haar leeftijd te manifesteren in sommige onvaste tonen in de voorzichtigheid, waarmee zij andere moeilijke tonen neemt. Doorgaans echter is zij nog altijd de gedondochter, zoals men haar jarenlang gekend heeft. Of zij met haar enorme volume en haar schier bovenmenselijk grote kracht de ideale vertolkster is van zulke verfijnde liedkunst, waag ik te betwijfelen. Enkele dramatische liederen voert zij op tot geweldige orkestrale momenten maar voor momenten van meer ingekeerde lyriek lijkt zij écrasant. Het is nochtans bewonderenswaardig en groots. Flagstads bewonderaars zullen zeker de gelegenheid te baat nemen, nu dit van haar is vastgelegd. Zij hebben gelijk, maar Mahler-bewonderaars zullen zich niet altijd helemaal gelukkig voelen bij het horen van deze liederen, soms verwijd tot Wagneriaanse dimensies.

MOBACH

Besnoeiing van Amerikaanse begroting

Washington. — President Eisenhower heeft besloten zijn aanvrage voor nieuwe gelden voor het Amerikaanse fonds voor ontwikkelingsleningen bij het Amerikaanse congres te verminderen. Uit dit fonds wordt tegen gemakkelijke voorwaarden aan in economisch opzicht minder ontwikkelde landen hulp verleend.

Gezaghebbende kringen deelden mede, dat dit besluit van de president een onderdeel was van zijn programma tot besnoeiing van de begroting onder hetwerk hij deze week aankondigde, dat hij de volgende maand bij het congres een in evenwicht verkerende begroting zou indienen ten belope van 77 miljard dlr. genoemde kringen deelden mede, dat de president besloten had ontoewijzing te verzoeken van ongeveer 700 miljoen dlr. in 1959-60 voor het fonds, hoewel het ministerie van buitenlandse zaken eerder in het openbaar een bedrag van 1 miljard dlr. had bepleit. Er zijn reeds aanvragen van in economisch opzicht minder ontwikkelde landen binnen gekomen voor meer dan het beschikbare bedrag.

Parijs. — Frankrijk zal in 1959 1.575.975 miljoen Franc aan zijn verdediging besteden uit een totale begroting van 6.189.010 Franc, zo blijkt uit officiele cijfers, die te Parijs zijn bekendgemaakt.

TOM POES EN DE KWANTEN

3408 De bus naar Goesting reed rammelend door het landschap. Van tijd tot tijd week het voertuig van de rechte weg af om dwars door een weiland of steil tegen een heuvel op te gaan.

Dat was om een stukje af te snijden, zoals de chauffeur desgevraagd uitlegde.

„Kijk, dat bevalt me", zei heer Ollie voldaan. „Vaak zit ik in mijn Oude Schicht en dan denk ik: wat zou het prettig zijn wanneer ik deze bocht af kon snijden. Of ik denk: zo 'n berg moest men zonder al die s-bochten kunnen beklimmen. Gewoon maar recht omhoog, als u begrijpt wat ik bedoel".

„Zeker", beaamde de ander. „En dat is nu juist het succes van deze busdienst".

„Anders vreemd, dat er zo weinig gebruik van wordt gemaakt", hernam heer Bommel. „Ik ben de enige passagier".

„Helemaal niet vreemd", zei de chauffeur. „Dit is de bus naar Goesting en die heeft altijd maar één passagier. Want als er meer passagiers zijn komt er altijd tramelant en tierelier — en dan is het de bus naar Goesting niet meer".

„O juist" zei heer Bommel, die de stemming prettig wilde houden: ook als hij niet alles volgen kon. Hij trok slechts even de wenkbrauwen op, toen de oude wagen met grote snelheid op een brede rivier afreed en onder water verdween.

„Het is vreemd", prevelde hij. „Maar het snijdt wel een heel stuk af, vermoed ik".

Boodschap van de Paus wordt door patriarch van Istanbul bestudeerd

Ankara. — Van bevoegde zijde uit kringen van de orthodoxe kerk heeft men laten verstaan, dat de boodschap van Paus Johannes, waarin hij, zich tot de orthodoxe kerk richtend, aandrong op eenheid der kerken, door het patriachaat van Istanbul wordt bestudeerd. Op de 30e of de 31e december, aan de vooravond van het orthodoxe kerstfeest, zou mogelijk een antwoord op 's Pausen boodschap te verwachten zijn.

De in de Turkse taal verschijnende bladen hebben over het algemeen grote aandacht aan de boodschap van de Paus gewijd. Het blad „Cumnuriyet" wijdde er een commentaar aan, waarin gezegd werd, dat eenheid der kerken niet voldoende zou zijn om de westerse beschaving te beveiligen, het blad hoopt evenwel, dat het initiatief van Rome de orthodoxe kerken de gelegenheid zal bieden om te vermijden, dat het communisme nog verder vat op hen krijgt.

„Knal-aktie" in Hengelo werd een sukses

Hengelo. — De aktie van de Hengelose politie die de jeugd verzocht dit jaar geen geld uit te geven voor vuurwerk (waarmee de jeugd voorgaande jaren nogal eens invaliden heeft verschrikt) maar dit te bewaren voor de aanschaf van een blindengeleidehond werd een sukses. 200 Jongens en meisjes die meededeeden aan de „knal-aktie", brachten hun centen naar het bureau.

Hun dubbeltjes en kwartjes en centen leverden samen een bedrag van ruim 150 gulden op, nog niet genoeg voor een hond, maar men heeft stille hoop dat wellicht op een andere manier nog wat geld zal binnenkomen.

De directeur-generaal van de PTT vertelde in zijn nieuwjaarsrede o.a. dat de posterijen dit jaar het punt zullen bereiken, waarop zij ongeveer gelijk spelen. Telefonie en giro vertonen een normale winst en telegrafie en draadomroep zullen een gering verlies opleveren.

Het aantal radiotoestellen nam toe met 5.5 procent en dat der televisietoestellen met 63 procent tot 391.000.

SPANJE GOKT MET SOEP

(Van onze correspondent in Spanje)

Een bekend spreekwoord zegt dat de Spanjaarden in staat zouden zijn zelfs de zon te verdobbelen, nog voordat hij was opgegaan! Dat is maar al te waar. Wanneer er een paar Spanjaarden bij elkaar zijn, met dobbel- of dominostenen, met kaarten, met lucifers, met kikkers, muizen, kippen, desnoods stieren, of wat dan ook waarop gewed of waarmee gedobbeld kan worden, dan zullen zij dat niet nalaten en er bovendien niet mee ophouden totdat zij zelf of hun kameraden tot op hun hemd zijn uitgekleed. Gokken is een nationale Spaanse liefhebberij, erfenis van de Arabische overheersing, waarbij moet worden opgemerkt dat de erfgenamen de erflaters in dit opzicht danig naar de kroon steken.

Reeds tijdens de Spaanse veroveringstochten in Amerika vormde de goklust van de conquistadores een enorm probleem voor hun leiders. Men vergokte niet alleen al het goud dat men gevonden had in de schatkamers van de Azteken en de Maya's, maar evenzeer wapenrustingen, zwaarden en laarzen, om van de Indiaanse vrouwen, die via de dobbelstenen van eigenaar verwisselden, maar te zwijgen.

Al zijn de Spanjaarden hun koloniën inmiddels verloren, hun goklust hebben zij behouden. En hoewel zij thans weinig goud bezitten om op het spel te zetten, hopen zij het te winnen. Er is inderdaad geen land in Europa waar zoveel wordt gespeeld door alle groepen van de bevolking. Het lijkt een onuitroeibaar kwaad. De regering heeft daarom al bijna tweehonderd jaar geleden ingezien dat er niets tegen te beginnen was dan te trachten deze ongebreidelde goklust in enigszins geregelde banen te leiden. Daartoe werd in 1763 onder Karel III de nationale loterij opgericht, die is uitgegroeid tot een van de belangrijkste bronnen van inkomsten voor de Spaanse staat. Iedere tien dagen is er een nieuwe loterij en de hoofdprijs is vele malen hoger dan de traditionele honderdduizend, die in Nederland wordt uitgeloot. Voor de officiële Kerstloterij bedraagt de „pot" zelfs meer dan tien miljoen gulden! Voor een heel Kerstlot moet men dan ook ruim 1500 gulden neertellen. Voor de goklustige Spanjaard geen nood. Weken voor Kerstmis zijn alle loten al uitverkocht. De mensen hebben er hun zomerkleren voor naar de lommerd gebracht en hun meubilair beleend. Wie niet minstens een honderdste in de kerstloterij kan kopen is een grote sukkelaar en niet waard Spanjaard genoemd te worden.

Sedert kort echter is de nationale goklust ook geadopteerd door het bedrijfsleven en handige reclamemensen zoeken wekelijks andere en aantrekkelijker manieren uit om aan deze Spaanse drang te voldoen. Aan vrijwel elk artikel dat men koopt is een soort loterij verbonden met bepaald aantrekkelijke prijzen. En de Spanjaard wil het geluk dwingen. Dat is een eigenschap die zeer nauw verbonden is met zijn hang naar gevaar. Hij wil risico's lopen, omdat hij in zijn grenzeloos zelfvertrouwen weet dat hij vandaag of morgen de buit zal binnenhalen. Daarom zal hij zijn hele hebben en houden verkopen om iets nieuws te kunnen aanschaffen waar een fikse prijs aan verbonden kan zijn. Zodoende zijn hele volksgroepen in de afgrond van de bitterste armoede gestort.

Het zij zo. Men zal er zich niet over beklagen en het een volgende maal opnieuw proberen. Eens zal het geluk zich keren. En er is werkelijk geen paal en perk aan deze ondeugd te stellen. De kerk heeft het geprobeerd, maar is ervan teruggekomen. En nu ziet men in de grote weekbladen, kort voor Kerstmis, zelfs artikelen van echte monseigneurs, die daarin pogen het hazardspel te zien als een vorm van volksopvoeding en die alleen nog maar de excessen bestrijden.

„Vogelcrème" neemt wraak

In dit beeld is thans een nieuw element komen opdagen, ter bevrediging van de goklust; het eten van soep, of althans van wat men daar tegenwoordig onder verstaat, een met water aangemengd poeder dat in zakjes te koop is. Er zijn twee grote fabrieken in dit wonderlijke land, die beide beweren steeds grotere kippen in hun retorten te stoppen om ze aan de andere kant als een prefabricated-soep-in-tabletvorm er uit te laten komen. Maar ze doen meer. Het vorige jaar is er één mee begonnen. De fabrikant van het merk, dat letterlijk vertaald „Vogelcrème" heet, kondigde aan dat op al zijn pakjes soep een nummer gedrukt zou worden en dat tijdens een grote bijeenkomst in de arena van Madrid het lot zou uitwijzen, wie winnaar zou worden van de hoofdprijs. Die prijs bestond uit een huis (een villa mag men het wel noemen), met een tuin, een zwembad en een garage. In die garage zou een auto staan en in het huis een radio, een televisietoestel, een gevulde klerenkast, honderd gramofoonplaten, honderd boeken, een ijskast, een volledige keukenuitzet, nieuwe kleding voor een echtpaar en een kind. Bovendien mocht het winnende echtpaar een paar weken naar Rome en zou het de eerste feesten in de nieuwe villa kunnen dekken met een extra gift van circa 20.000 gulden.

Goed, die geweldige prijs ging naar iemand die al een huis had en een auto ook. Maar dat was het ergste niet. Men ontdekte al ras dat heel veel gewone huismoeders nu niet direkt zaten te springen om een villa aan de kust, met een eigen zwembad en honderd boeken. Zodra de loterij voorbij was, kondigde de andere fabrikant van ingedroogde soep, uitvinder van het fantasievolle merk „Snelle soep" aan, dat hij nu ook een loterij ging organiseren. Alles wat men hoefde te doen was zoveel mogelijk soep slurpen en dan zou de hoofdprijs vanzelf vallen op een van de genummerde pakjes. Die hoofdprijs bedroeg een miljoen peseta's, waar men mee mocht doen wat men wilde.

Die van het edele merk „Vogelcrème" voelden zich in hun gepluimde staart gebeten. Immers hun miljoenenloterij was niet zo'n onverdeeld succes geworden, ondanks het zwembad en de gevulde kleerkast. Zij zonnen op wraak. En terwijl „Snelle soep" druk bezig was om miljoenen aan reclame uit te geven om van de miljoen peseta's af te komen, lanceerde „Vogelcrème" een nieuwe loterij met als hoofdprijs weer een huis, weer een zwembad, weer een auto, boeken, kleren, gramofoonplaten en ditmaal geen reis naar Rome, maar een maand naar Amerika en bovendien het miljoen van „Snelle soep", als troost toe, voor geval het huis of Amerika niet zouden voldoen. „Wij kijken niet op een miljoentje", zeiden die van „Vogelcrème", „Vooruit, drie miljoen voor de winnaar!" Het dient vermeld te worden dat deze hoofdprijs, die in één pakje „Vogelcrème"-poeder zit opgesloten, circa een kwart miljoen gulden bedraagt, hetgeen betekent dat de toekomstige winnaar op slag rijk is en als hij zich goed gedraagt, binnen tien jaar tijds tot de betrekkelijk schaarse milionairs ter wereld gerekend kan worden.

„Snelle soep" moest wel inzien dat haar soep kennelijk heter gegeten wordt dan zij is opgediend, en de firma heeft er nog aan gedacht nu maar haar hele fabriek als hoofdprijs weg te geven. Dat bleek geen gelukkige gedachte en daarom heeft men bakzeil gehaald. Men was genoodzaakt aan te kondigen dat de actie werd afgelast en dat men het maar beter vond alle miljoenen aan verbetering van het produkt te besteden. „Snelle soep" gaat nu wat langzamer, omdat de gokkende Spanjaarden „Vogelcrème" slurpen in de hoop drie miljoen te proeven.

TOEKOMSTBEELD VOOR DE TANKVAART

De keuze is: lage tarieven of orders annuleren

Er is veel speculatief gebouwd; Shell vloot blijft in de vaart

(Van een medewerker in Nederland)

„Wij wisten ècht wel wat wij deden, toen wij ons bouwprogramma 1958-1960 samenstelden. Het is immers toch aannemelijk, dat de olie-industrie zelf het best in staat is te schatten, hoeveel olie in de toekomst verscheept zal moeten worden. Wij verkeren nu eenmaal in de benijdenswaardige positie beide zijden van de medaille te kunnen bekijken". Aldus sprak ir. L. Schepers, directeur van de n.v. Koninklijke Nederlandsche Petroleum Mij., nadat kort te voren op de werf van de Rotterdamse Droogdokmaatschappij n.v. een nieuw tankschip van de helling was gegleden, de 18.000-tonner Arca. De verklaring van de heer Schepers diende als antwoord op de vraag, waarom de Koninklijke-Shell nog zoveel geld in nieuwe schepen steekt, terwijl bijna 300 tankers met een totaal draagvermogen van 4,5 miljoen ton ofwel 9 procent van de tankvloot is opgelegd.

Voordat het bouwprogramma voor de eerstkomende jaren werd vastgesteld is door de Koninklijke-Shell het aandeel geschat, dat de eigen vloot zou moeten innemen in de totale wereldbehoefte aan scheepsruimte. Sindsdien is er weinig gebeurd, dat deze raming heeft aangetast. Weliswaar zal de schatting niet altijd precies uitkomen, maar zij zal toch dichter bij de waarheid zijn dan die van buitenstaanders.

Onafhankelijke eigenaars van tankschepen hebben deze informaties niet en bouwen, tenzij zij zich tevoren van een langlopend chartercontract hebben voorzien, in zekere zin speculatief. In het verleden is maar al te vaak gebleken, dat zij zich hebben laten beïnvloeden door hoge vrachttarieven van een gegeven ogenblik en dan schepen bestelden in de ijdele hoop, dat die tarieven wel hoog zouden blijven. Dit ietwat overdreven enthousiasme van de onafhankelijke reders heeft hen zelf in deze benarde positie gebracht.

Naar ir. Schepers schatte, is er thans circa 7,5 miljoen ton scheepsruimte in bestelling waarvan het toekomstig emplooi nog niet gecontracteerd is. Het ziet er dus naar uit, dat de tankvaart of een lange periode van uitermate lage vrachten tegemoet gaat of het vooruitzicht heeft op grote schaal bouwopdrachten te moeten annuleren en daarmede gepaard gaande schadevergoedingen van vele miljoenen te moeten uitbetalen.

Wellicht zullen de werven die door deze annuleringen worden getroffen zich afvragen, of het geen zin zou hebben er zich voortaan van te vergewissen, voordat het contract wordt gesloten, dat het betreffende schip een verzekerd emplooi heeft.

Hoewel ir. Schepers dus op korte termijn een overmaat van tankers voorziet, verwacht hij, dat zich op lange zicht het evenwicht wel zal herstellen. Aan de groeiende behoefte aan energie zal alleen door een relatief nog sterk stijgend aanbod van aardolie kunnen worden voldaan. Over 20 jaar zal West-Europa waarschijnlijk ruim 375 miljoen ton aardolie gebruiken in plaats van ongeveer 150 miljoen van thans.

De Arca is het eerste stoomturbineschip van de Koninklijke-Shell dat met een gestroomlijnde bovenbouw wordt uitgevoerd. Het schip werd gedoopt door mevrouw E. de Monchy-van der Hoeven, die als aandenken een schaal ontving van het soort, waarnaar de tanker is genoemd.

—DE ROTS—

CURACAO

II. Missen op ZONDAG:

Santa Ana ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00
Pietermaai ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00
Santa Familia .... 5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur
Coromoto .... 5.00, 7.15, en 8.30
Wishi .... 5.00, 6.30, en 8.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria ...... 5.00, 6.30, en 8.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret .... 5.00 en 8.30.
Suffisant .... 5.00, 7.00, en 9.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier .. 5.00, 7.15, en 8.30
Janwé .... 5.00 en 8.00. .... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00 Tevens avondmis om 19.00
Westpunt .... 5.00 en 8.30.
Soto .... 5.00 en 8.00.
Steenrijk .... 5.30, 7.30, en 8.30

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

II. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zatedag 6.30)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

II. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

II. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

A.s. dinsdag, 6 januari, feestdag van de H. H. Drie koningen.

Gedoopt in de Kath. Kerk te Pietermaai op 30 december 1958:
Titus Alfons Marie
oon van:
Ergo B. M. de Los Santos
en
Theresa M. Schipperijn.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

17

„En u houdt natuurlijk nog personeel?"

„Dinsdags en Vrijdags krijg ik de tuinman een paar uren. Als werkster heb ik vijf dagen in de week mevrouw Huggins hier uit het dorp en dan nog als keukenmeisje een buitenlandse vluchtelinge met een onuitsprekelijke naam. U zult helaas Mitzi een onmogelijk creatuur vinden. Zij heeft last van vervolgingswaanzin."

Craddock knikte eens. Hij had zich terdege de waardevolle commentaren van agent Legg in de oren geknoopt, die Dora Bunner „geschift" had genoemd, Letitia Blacklock „keurig netjes" en van Mitzi had gezegd, „ze liegt dat ze barst". Als had zij zijn gedachten geraden, hernam juffrouw Blacklock: „Weest u alstublieft niet te zeer vooringenomen, omdat die meid zo liegen kan. Ik geloof dat er bij haar, als bij de meeste leugenaars, altijd wel een basis van waarheid aan haar leugens ten grondslag ligt. Ik bedoel bijvoorbeeld, dat ze wel van alles te pas brengt bij haar gruwelverhalen, welke ze elders gelezen heeft, maar dat ze ook wel degelijk een zenuwschok gekregen heeft door het feit, dat ze werkelijk een van haar familieleden heeft zien doodschieten.

Zulke vluchtelingen weten nu eenmaal, dat ze ons medelijden alleen maar kunnen vergroten, door breed uit te weiden over de gruwelen, die zij hebben doorstaan. Daarom overdrijven ze en fantaseren er nog van allerlei dingen bij."

Zij liet er op volgen: „Ja, eerlijk gezegd, Mitzi is een onmogelijk mens. Ze maakt je soms razend met haar kuren, ze is achterdochtig en humeurig en voelt zich altijd tekort gedaan. Maar ondanks alles heb ik toch verbazend met haar te doen." Ze glimlachte. „En koken kan ze als de beste, als ze er zin in heeft."

„Ik zal m'n best doen haar zo min mogelijk van streek te maken," beloofde Craddock geruststellend. „Was dat juffrouw Julia Simmons, die mij daarnet open deed?"

„Ja. Wilde u haar soms eerst spreken? Patrick is niet thuis. Phillipa Haymes treft u op Dayas Hall, waar ze werkt."

„Dank u, juffrouw Blacklock. Ik zou nu graag juffrouw Simmons even spreken, als 't mag."

Toen Julia binnen kwam en in de stoel plaats nam, die Letitia Blacklock net tevoren verlaten had, maakte zij zo'n opvallend kalme indruk, dat Craddock zich daarover enigszins ergerde. Zij richtte een volkomen onbevangen blik op hem en wachtte rustig op hetgeen hij vragen zou.

„Wilt u mij alstublieft eens vertellen van gisteravond, juffrouw Simmons?"

„Nou, we zijn maar vroeg naar bed gegaan en we hebben, waarschijnlijk van de reactie, allemaal als ossen geslapen."

„Nee, ik bedoel, wat zich hier gisternamiddag tussen zes en zeven uur heeft afgespeeld."

„O, bedoelt u dat? Nou, we kregen een heel stel vervelende mensen op bezoek."

„Wie allemaal?"

Zij keek hem met grote ogen aan. „Weet u dat dan nog niet?"

„Ik ben degene die de vragen stelt, juffrouw Simmons," antwoordde Craddock vriendelijk.

„Neem me niet kwalijk. Ik vind al die herhalingen zo ellendig. U blijkbaar niet... Nu, er kwamen dan kolonel en mevrouw Easterbrook, juffrouw Hinchliffe en juffrouw Murgatroyd, mevrouw Swettenham en Edmund Swettenham en tenslotte nog mevrouw Harmon, de predikantsvrouw. Zij kwamen in deze volgorde betrekkelijk vlak na elkaar. En als u nu ook nog wilt weten, wat ze zeiden — dat was stuk voor stuk hetzelfde: „Jee, hebben jullie de centrale verwarming al aan?"... en... „Wat een bééldige chrysanten!"

Craddock beet zich op zijn lippen. Zij kon kostelijk imiteren.

„Mevrouw Harmon was de enige uitzondering. Dat is een schat van 'n mensje. Maar haar hoed gleed haar bijna van het hoofd en ze had haar schoenveters niet eens dicht en vroeg dadelijk hoe laat de moord zou beginnen. Iedereen voelde zich opgelaten, want u moet weten, dat de rest net had gedaan of ze toevallig waren komen oplopen. Tante Letty zei op haar droog-komieke manier, dat het nu onmogelijk nog lang kon duren. En toen sloeg de pendule. Het lucht ging uit. De deur naar de gang vloog open en toen riep een gemaskerde kerel: „Handen hoog, jongens!" of iets dergelijks. Precies als in een goedkope film. Werkelijk bespottelijk. Maar toen vielen er twee schoten. Hij schoot op tante Letty, en toen was er natuurlijk opeens niets bespottelijks meer aan."

„Waar was iedereen, toen dit gebeurde?"

„Toen het licht uitging? Ja, we stonden allemaal zo'n beetje bijeen hier in de kamer. Mevrouw Harmon zat op de canapé. Hinch (ik bedoel juffrouw Hinchliffe) stond als een man wijdbeens voor de haard."

„Was u allemaal in deze kamer of ginds bij de erker?"

„De meesten stonden hier. Patrick ging juist de sherry halen. Ik geloof haast, dat kolonel Easterbrook achter hem aanliep, maar dat durf ik niet precies te zeggen. Ja, zoals ik al zei, we stonden allemaal zo'n beetje bij elkaar."

„Waar stond u zelf?"

„Ik geloof dáár bij 't raam. Tante Letty pakte net de sigarettendoos."

„Bij dat tafeltje bij de doorgang?"

„Juist, precies. Op dat moment ging het licht uit en begon de film te draaien."

„De indringer had een sterke zaklantaarn bij zich. Wat deed hij daarmee?"

„Hij liet haar recht in ons gezicht schijnen. Verschrikkelijk verblindend licht."

„Nu moet u hierop zeer nauwkeurig antwoorden, juffrouw Simmons. Hield hij zijn lantaarn stil of zwaaide hij er mee in 't rond?"

(Wordt vervolgd)

Groot MARIACONGRES op ARUBA

In vele talen, maar door eenzelfde liefde bezield

Oranjestad. — Het grote Mariacongres zal van 6 tot 11 januari op Aruba worden gehouden. Een comité, waarin zitting hebben de heren F. B. Tromp, voorzitter; J. H. van Gompel, secretaris; en de dames B. Orman en E. Vrolijk, alsmede de heren W. J. M. van Roosmalen en H. Sloots, heeft een zeer boeiend programma opgesteld. Het congres moet worden gezien als een waardig sluitstuk van de enthousiaste viering te Aruba van het Lourdesjaar.

In deze periode zullen er in nagenoeg alle parochies lezingen worden gehouden over de H. Maagd, in het bijzonder als Moeder van onze huisgezinnen en als O. L. Vrouwe van Lourdes. Dit zal plaats vinden in de hier gangbare talen, teneinde een ieder gelegenheid te geven deel te nemen en met het hart en in de geest dieper door te dringen in de betekenis van Maria in het dagelijks leven.

Het programma ziet er als volgt uit:

Dinsdag 6 januari

Parochie Noord, overdekte speelplaats van de St Annaschool: 7 uur sprekers de Z.E. pater W. Ellis, en mevr. L. Wernet. De muziek wordt verzorgd door een meisjeskoor onder leiding van de Zusters. Toespraken in de Papiamentse taal.

Parochie Oranjestad: om 8 uur in het St Tharcisiuscollege. Toespraken in de Engelse taal door de Z.E. pater Van Baars en de heer E. J. Calnan. De bijeenkomst wordt opgeluisterd met zang door de Trupialen.

Parochie Santa Cruz: om 7 uur in het R.K. Clubgebouw. Toespraken in de Papiamentse taal door de Z.E. heer dr A. Römer en de heer C. Juliao. Er is zang door een meisjeskoor onder leiding van mej. N. Vrolijk.

Parochie San Nicolas: 9 uur in de Don Bosco-klub. In de Nederlandse taal spreken pater N. van der Seys en mr J. J. M. van Gent. Een meisjeskoor van het Filomenacollege, onder leiding van de heer J. Bongers en de St Jansknapen onder leiding van de heer E. Bennett, zorgen voor een muzikale omlijsting.

Woensdag 7 januari

Parochie Paradera: Om 7 uur op de overdekte speelplaats van de St Martinusschool. In de Papiamentse taal spreken pater Ellis en drs M. Boekhoudt. Zang door een meisjeskoor onder leiding van de heer J. Koppelman.

Parochie Oranjestad: Om 8 uur in het Tharcisiuscollege, in de Spaanse taal. Spreker pater dr A. Römer en de heer S. J. A. de Lima. Zang door de Trupialen. Verder voor de rijpere jeugd om 7 uur in het Mariacollege, in de Nederlandse taal. Sprekers pater C. Mauws en de heer P. T. M. Sprockel.

Parochie San Nicolas: Om 8 uur in de Don Boscoklub. In de Nederlandse taal. Sprekers pater C. Mauws en de heer P. T. M. Sprockel (ook deze bijeenkomst speciaal voor de rijpere jeugd). Medewerking van het meisjeskoor van het Filomenacollege, onder leiding van de heer Bongers en door de St Jansknapen onder leiding van de heer E. Bennett.

Donderdag 8 januari

Parochie Oranjestad: 8 uur in het St Tharcisiuscollege, in de Papiamentse taal: pater dr A. Römer en de heer H. Booi. Met zang van de Trupialen. In het gymnastieklokaal van het Mariacollege, om half negen in de Nederlandse taal, pater Erkamp en mr J. J. M. van Gent. Muzikale omlijsting door de Eucharistische Kruistocht en Juventud Cristian.

Parochie Savaneta: 7 uur op de overdekte speelplaats van de H. Hartschool. In de Papiamentse taal, sprekers pater dr A. Römer en de heer C. Juliao; muzikale medewerking door een meisjeskoor onder leiding van de Zusters.

Vrijdag 9 januari

Parochie San Nicolas, in de Papiamentse taal om 8 uur in het St Ceciliatheater. Sprekers pater dr A. Römer en de heer H. Booi. Muziek door het meisjeskoor van de Filomena school en door de St Jansknapen.

Zaterdag 10 januari

Parochie San Nicolas: In de Engelse taal. In de St Ceciliaklub. Sprekers pater Van Baars en de heer E. J. Calnan. Muziek van het meisjeskoor van de Filomenaschool en door de St Jansknapen.

Zondag 11 januari

Parochie Oranjestad, om half negen in het gymnastieklokaal van het Mariacollege. In de Nederlandse taal. Spreker pater dr C. Micklinghoff met een wetenschappelijke voordracht over Maria in het dogma. Debat toegestaan. Muzikale omlijsting het koor van de Frères.

Noord kampioen van Schoolvoetbalcompetitie

Oranjestad. — Gistermiddag werden in het Wilhelminastadion de slotwedstrijden gespeeld van de schoolcompetitie voetbal. De uitslagen waren als volgt:

La Salleschool — Tarcisius College 1-0. Sta. Cruz — Margrietschool 0-0. Noord — Mon Plaisirschool 1-0. Hiermee kwam een einde aan deze kompetitie. De jongens van Noord kwamen als kampioen uit de bus, met 10 punten uit 5 gespeelde wedstrijden. Op de tweede plaats eindigde de La Salleschool met 8 punten, uit eveneens 5 gespeelde wedstrijden.

Op de 3e en 4e plaats staan de teams van het Tarcisius College en Mon Plaisir met 4 punten elk. Santa Cruz eindigde op de 5e plaats met 2 punten, terwijl de Margrietschool als hekkesluiter eindigde. Frère-directeur Bonifatius reikte na de wedstrijden de prijzen uit aan de winnaars. De jongens van Noord kregen de prachtige beker van Kan.

De La Salleschool kreeg de 12 ballpoint pennen aangeboden door de gebroeders de Wit.

Carnavalsprogramma Tivoli Club

De Aruba Tivoli Club is, der traditie getrouw reeds begonnen met de Carnavals-viering. Op Nieuwjaarsdag werd officieel begonnen met het kiezen van Koningin, Joker en Joyita van de club. Op 17 januari wordt de eerste dansavond gehouden, en zal er gelegenheid bestaan te stemmen. Op 31 januari zal gedurende een dansavond de koningin worden gekroond. Op 1 februari zal de Joyita worden gekroond, tijdens het kindercarnaval van 3 tot 6 uur. De Joker van Tivoli zal op 6 februari tijdens de mamaracho-avond worden gekroond. De dag daarop zal er des avonds een galabal worden gehouden. Voorts zal men op de 8e februari deelnemen aan de grote parade. Muziek op al deze Tivoli-avond enzal verzorgd worden, evenals vorig aar, door Los Duques.

De tweede Caraibische Conferentie voor de Geestelijke Volksgezondheid

Oranjestad. — Men schrijft ons:

Het organiserend Comité voor de 2e Caraibische Conferentie voor Geestelijke Volksgezondheid heeft het plan een conferentie te beleggen van 9 — 16 april 1959 te St. Thomas, U. S. Virgin Islands. Het Comité vergaderde van 26 — 29 november l.l. in Martinique en koos als onderwerp: „Kinderen van het Caraibisch gebied, hoe kan de Geestelijke Volksgezondheid hen helpen?"

Inleidingen werden gehouden over: Het kind en zijn omgeving, het kind onder moeilijke omstandigheden en maatregelen van de samenleving om het kind te helpen.

De „World Federation for Mental Health" treedt weer op als conferentie-leider.

Om aan het nodige geld te komen zullen aan de overheid en aan verenigingen voor geestelijke Volksgezondheid bijdragen worden gevraagd.

Het ligt tevens in de bedoeling om tijdens de conferentie een Caraibische Federatie voor Geestelijke Volksgezondheid op te richten.

De leden van het organiserend Comité zijn: Mevrouw Eldra Shulterbrandt en Dr. Eric L. O'Neal Virgin Islands; Dr. Robert Lloyd-Still, Barbados; Dr. L. F. E. Lewis Trinidad; Dr. Bertram Shaffner, New York; Dr. M. Despinoy, Martinique; Dr. W. E. Kendall, Aruba.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Arian de Jager vond bij de Julianaschool een nikkelen armband met groene figuren.

— Emilio Sixto Iglesia, Cadushistr. 8, verloor een dasspeld van een Lago gepensionneerde.

— Feliciano Dirksz, Rondweg 25 deponeerde aan de wacht een leesbril in een zwart etui.

— Vicente Solognier verloor 3/10 lot van de landsloterij (No. 08627) trekking 2-1-59.

— A. E. Britten van Juana Morto 47 vond een dasspeld met de initialen: A. E.

Aanrijdingen. — In de B. v. d. Veen Zeppenfeldtstraat werd een 6-jarige jongen aangereden door de A-4131. Bij aankomst waren jongen en bestuurster verdwenen. De jongen werd door de bestuurster zelf naar Dr. Volmer gebracht, en kon na behandeling naar huis terugkeren. De vermoedelijke oorzaak was, dat de jongen de weg overstak zonder uit te kijken.

— Ter hoogte van Tanki Flip 38 reed de bestuurder van scooter A-58 van de weg de berm op. Op de berm slipte de scooter en kwam de bestuurder te vallen. Op last van Dr. Hazenberg werd hij in het hospitaal opgenomen. Hij had waarschijnlijk een borreltje te veel op.

— Te Noord kwam A-5136 in de greppel terecht. De bestuurder klaagde over pijn in de borst. Hij werd in het Lago hospitaal opgenomen. De schade bedraagt ƒ 1200,—. De auto had vermoedelijk een defecte stuur.

— Te Rooi Hundo botsten A-6121 en A-922. De bestuurder van de 6121, die onder invloed was, reed, vanaf een zandweg, de asfaltweg op. Twee inzittenden van de 922 werden gewond. De totale schade bedraagt ƒ 2000,—.

Vechtpartijen: — Te Papilon werd een vechtpartij gemeld tussen 2 bekenden van de politie. Als wapenen werden stenen gebruikt. Een van hen liep verwondingen op aan het voorhoofd, en moest in het hospitaal worden geholpen. Beide heren, die onder de invloed verkeerden, werden ter ontnuchtering ingesloten.

— Te Kaas Ariba liep een man ernstige verwondingen aan het oog op, t.g.v. een vechtpartij. Hij moest in het hospitaal door Dr. Hilgers worden behandeld.

Brand: Achter het Marchena Hotel bracht op Nieuwjaarsdag om 2.25 uur 's nachts brand uit. Er werd groot alarm gemeld. Een tweede brandspuit moest uitrukken en tevens de tankwagen. De uitslaande brand in de Rembrandstraat 25 werd vrij spoedig door de brandweer o.l.v. de heer Attema geblust. Het houten perceel brandde geheel af. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld. Het pand is bij Fatum verzekerd, de inboedel niet.

Carnavalsfeest in Commandeursbaaiclub

Oranjestad. — Dit jaar zullen er in de Commandeursbaaiclub dansavonden zijn op 10, 24 en 31 januari en op 7 en 8 februari.

Op 31 januari vindt de kroning plaats van de koningin van het Commandeursbaai carnaval. Teneinde het feest zo luisterrijk mogelijk te vieren werd door de club een speciaal comite benoemd, waarin zitting namen de heren Felix A Garrido, penningmeester Dominico Christiaans, secretaris Tulsi Kwidama en commissarissen, Mario de Cuba, Oscar Pieters, Roman Ras.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 25 december werd geboren: Elvin Jesus, zoon van mej. D. Ridderstap. Op 30 dec. Dominico Aquiles Junior, zoon van de heer en mevrouw D. A. Henriquez-Paskel. Cashero 34. Op 31 dec. Emery Benvenito, zoon van de heer en mevrouw J. B. Palm-Dirksz. Weststr. 23. Op 2 januari, Nilka Prudencia, dochter van de heer en mevrouw J. Paesch-Jacopucci. Cashero 20.

Reconstructie van een mensenleven

Kill the widow

(Van een bijzondere medewerker)

Professor John A. Garraty, hoogleraar in de Amerikaanse geschiedenis aan de Universiteit van Michigan, is niet de eerste, die een studie wijdt aan de biografie, maar wel geeft hij in „The Nature of Biography", dat onlangs bij Jonathan Cape in Londen is verschenen 1), een reeks stimulerende opmerkingen over het onderwerp ten beste. De biografie, zegt hij, is de reconstructie van een mensenleven. Het gaat er nu maar om, of die reconstructie beantwoordt aan de historische werkelijkheid of niet. De beide uitersten, waarin de biograaf kan vervallen, zijn de Victoriaanse panegyriek en, wat een criticus onlangs noemde, „genadeloze beeldenstormerij". De gulden middenweg is smal en bezaaid met hindernissen. De verleiding om van dat smalle pad af te wijken, om te generaliseren, te simplificeren en te fantaseren, is groot. Maar Garraty haalt de uitspraak aan van een criticus, die gezegd heeft: de echte biograaf is een „kunstenaar, die onder ede staat".

In zijn eerste hoofdstuk maakt Garraty tweemaal dankbaar gebruik van Lytton Strachey; de eerste keer om aan te tonen, dat deze bij zijn beschrijving van de jeugd van Florence Nightingale, in „Eminent Victorians", de waarheid opoffert aan een goed verhaal. De tweede keer citeert hij hem met instemming, als hij in datzelfde boek uitvaart tegen de saaie en geestloze biografische compilatiewerken: „Die twee dikke delen, waarmee wij gewoon zijn onze doden te herdenken — wie kent ze niet, met hun half verteerde massa's materiaal, met hun achteloze stijl, hun toon van vervelende panegyriek, hun treurig gebrek aan selectie, objectiviteit en indeling? Zij zijn even vertrouwd als de cortège van de begrafenisondernemer en maken dezelfde indruk van traag en barbaars begrafenisritueel. Men komt in de verleiding om van sommige ervan te veronderstellen, dat zij ook door die functionaris zijn geschreven, als de bekroning van zijn taak."

Misschien is Garraty wel op zijn best in de negentig bladzijden, waarin hij de ontwikkeling van de biografie sinds de oudheid schetst. Hij vindt gelegenheid om Plutarchus te prijzen voor de nimmer falende zekerheid, waarmee hij de anecdote als verhelderend incident hanteert. Garraty illustreert dit met het volgende citaat:

> „Alcibiades had een hond, die hem zeventig mina's had gekost, en het was een erg grote en een erg mooie. De staart, die de voornaamste versiering van het dier vormde, liet hij afhakken en toen zijn kennissen hem daarover aanspraken en hem vertelden dat heel Athene medelijden had met de hond en hem zijn daad kwalijk nam, lachte hij en zei: „Dan is juist datgene gebeurd, wat ik wenste. Ik wilde, dat de Atheners hierover zouden spreken, opdat zij niet iets ergers over mij zouden vertellen".

Maar overigens was in de Oudheid de oogst aan objectieve en tegelijk leesbare biografieën niet groot, zelfs niet bij de Grieken. Ook de hagiografieën van enkele eeuwen later werden voor een ander primair doel geschreven dan het dienen van de historische waarheid. En zelfs toen in de loop der jaren de objectiviteit in de biografie beter aan haar trekken kwam, lieten de leesbaarheid en de overtuigingskracht nog veel te wensen over. Zo kon Samuel Johnson over Burnet's „Life and Death of Rochester" zeggen: „A good Death: there is not much Life". Professor Garraty merkt hier overigens op, dat de beschrijving van Johnson's leven door Boswell misschien de beste biografie uit de geschiedenis heeft opgeleverd, maar dat het zeker geen model-biografie is. Het resultaat is hier te danken aan de unieke gelegenheid die de biograaf had om zijn hoofdpersoon bij iedere stap in diens leven te volgen en te betrappen.

Het genre van de biografie kwam in de achttiende eeuw steeds meer in de mode. Het hoogtepunt vormde wellicht de gigantische „Biographia Britannica", die na vijftig jaar hard werken onderging in een zee van lood, zonder ooit de letter F te zijn gepasseerd.

De objectiviteit werd een obsessie. Na het tijdperk van de verzonnen anecdotes brak nu dat van de voetnoten aan. In William Harris' „Life of James I" hadden de voetnoten eigen voetnoten en op een gegeven ogenblik presteerde Harris het zelfs om een voetnoot van een voetnoot van een voetnoot te schrijven.

De negentiende eeuw bracht weer andere zorgen. De fatsoensbegrippen namen een ongekende vlucht. Jared Sparks kuiste de brieven van Washington — een niet geheel overbodige taak — verbeterde de spelling en de interpunctie, en veranderde b.v. het pittoreske „Old Put" in het even waardige als kleurloze „generaal Putnam". George Tyrrell meende, dat het bij het schrijven van contemporaine biografie plicht zou kunnen zijn om bepaalde gegevens achter te houden. „Vulgaire nieuwsgierigheid" gaf de biograaf niet het recht „vooruit te lopen op de Dag des Oordeels".

Deze eeuw bracht de reactie op dit alles. Diepte-psychologische methoden schokten het publiek...... en prikkelden zijn nieuwsgierigheid. In de plaats van de voetnoten kwam de intuïtie. Lewis Mumford sprak als zijn overtuiging uit, dat de biograaf zich niet moest beperken tot de „historische feiten", die een wispelturig lot heeft bewaard. Hij zou met zijn verbeelding de leemten moeten aanvullen. „Hij moet in staat zijn de ontbrekende neus in gips aan te brengen, ook al vindt hij het oorspronkelijke marmer-fragment niet". Als Emil Ludwig een biografie ging schrijven, staarde hij eerst langdurig naar alle portretten, die hij van zijn slachtoffer kon bemachtigen. Als die methode hem niet voldoende inspiratie opleverde, nam hij zijn toevlucht tot andere middelen. De noodzakelijke lichtflits, die het hem mogelijk maakte Lincoln te „begrijpen", kreeg hij door naar muziek van Beethoven te luisteren!

Onkreukbaarheid en sympathie voor zijn hoofdpersoon zijn 2 eigenschappen die volgens Garraty iedere ware biograaf moet bezitten. In vele gevallen oogst hij weinig dankbaarheid. Nog altijd leeft de norm uit de tijd van Victoria, dat alleen de prijzenswaardige eigenschappen der notabelen aan het licht mogen komen. „Het komt nog eens zo ver", waarschuwde Edmund Pearson in 1927, „dat biografen zich niet meer tot de bronnen wenden, maar tot de buurlui". Claude M. Fuess was veel scherper: „Iedere grote man heeft tegenwoordig zijn discipelen en het is altijd Judas, die de biografie schrijft."

Niet alleen voor aanstaande biografen is het boek van prof. Garraty de moeite van het lezen waard. „The Nature of Biography" bevat tal van bladzijden, die ook voor anderen hoogst interessant zijn. Daar is bijvoorbeeld het verhaal over Churchill's eerste ontmoeting met Franklin Delano Roosevelt. In het eerste deel van zijn magistraal boekwerk over de Tweede Wereldoorlog schreef Sir Winston, dat die ontmoeting in de zomer van 1918 plaats had en dat hij toen werd „getroffen door (Roosevelts) schitterende verschijning in al zijn jeugd en kracht". Het klinkt erg geloofwaardig. Maar volgens Garraty heeft nader onderzoek aan het licht gebracht, dat Churchill zich deze ontmoeting in 1941 helemaal niet herinnerde en dat Roosevelt daarover danig ontstemd was. In zijn „The Second World War" heeft Churchill dus kennelijk boete willen doen voor dit hiaat in zijn herinnering.

Aanstaande biografen zullen in Garraty's boek natuurlijk het meest van hun gading vinden. Er worden tal van ingewikkelde methoden van inhoudsanalyse in besproken, die voor enkelen hunner misschien een bruikbaar hulpmiddel kunnen vormen. Maar zij hebben al genoeg geleerd, wanneer zij dit ene advies van William Allen White voor ogen houden: „Young man, do you know the first rule for any biographer? Kill the widow".

1) John A. Garraty, „The Nature of Biography", Jonathan Cape, Londen 1958, 18 sh.

Op naleving parkeervoorschriften wordt streng toegezien

Oranjestad. — Van officiele zijde vernemen wij dat het parkeren op daartoe verbonden plaatsen hand over hand toeneemt. De Politie heeft daarom opdracht gekregen strenger toe te zien op het handhaven van de bepalingen terzake het parkeren van voertuigen. Het gebeurt nog al eens, aldus deelt men ons mede, dat uit pure gemakzucht auto's trottoirs worden opgereden, zelfs op plaatsen waar vlak bij voldoende parkeergelegenheid bestaat. Tot dusver werden waarschuwingen gegeven bij overtredingen van deze aard.

Dit zal vanaf heden NIET meer gebeuren. Men zij dus op zijn hoede.

Uit de middelenstaat

Oranjestad. — Enerzijds om weer vangsten van het eilandgebied Aruba beliepen over de periode 1 januari — 1 december 1958 in totaal f. 15.838.387.77 tegen een raming van f. 19.024.133. Ofschoon de ontvangsten dus minder zijn dan de raming was, is er geen reden tot ongerustheid, omdat in de maand december altijd nog tal van posten in hun geheel worden ingevorderd.

De meeste posten bleven achter, met uitzondering van de leges ingevolgde de wegenverkeersverordening (raming f. 22.500) f. 59.902.—, Landings en parkeergelden (raming 83.000 tegen ontvangsten f. 86.747.10), Schoolgelden openbaar en bijzonder, (raming 263.000, ontvangsten 298.914.03.) Motorrijtuigbelasting, raming 240.000, inkomsten f. 268.000.

Achter op de raming zijn onder andere, de loods en liggelden (raming 1.145.000 tegen ontvangsten 866.175.50, Grondbelasting, raming f. 750.000. tegen ontvangsten f. 365.762.88, Gebruiksbelasting raming 165.000, tegen ontv. 111.266.23. Inkomstenbel: raming 4.750.000 tegen ontv. f. 3.538.838.

De winstbelasting beliep nagenoeg de raming 7.3 millioen, ontv. ruim 7.2 millioen. Uitkering land ingevolge invoerrechten en accijnzen, raming 2.7 millioen, ontv. ruim 1.7 millioen.

Centraal Carnavalscomité publiceert propagandaboekje

Oranjestad. — Enerzijds weer inkomsten te krijgen en tegelijkertijd om propaganda te maken voor de carnavalsviering zal het central carnavalscomite nog deze maand een herinneringsboekje uitgeven met foto's van de viering van dit zottenfeest in de jaren 1955-1959.

Het boekje zal tegen f. 0.50 per stuk worden verkocht, het bevat 52 pagina's met 25 foto's.

De verkiezing van Prins Carnaval vindt plaats op 10 januari a.s. tijdens een speciaal voor dit doelgeorganiseerd feest in de club van Aruba Juniors.

CUBAANSE rebellen rukken Havana binnen

Havana. —De voorhoede van drie kolonies der rebellen is gisteren in Havana aangekomen. De troepen staan onder bevel van Raul Castro, een broer van de opstandelingenleider Fidel Castro.

Aanhangers van Fidel Castro belegeren sedert gisteren in Havana met tanks het gebouw van het blad „El Tiempo", waar zich een aantal vurige aanhangers van Batista, die zich „de tijgers" noemen, heeft verschanst. Het is gisterochtend en gistermiddag tot schietpartijen over en weer gekomen, waarbij vele „tijgers" — jongemannen van 20 tot 25 jaar — gedood zijn. Sommige berichten spreken zelfs van 40 tot 50 doden en honderden gewonden.

Er is bekend gemaakt, dat bij de ongeregeldheden van donderdag in Havana elf mensen zijn gedood. In één ziekenhuis zijn alleen reeds 63 gewonden opgenomen.

Castro streeft niet naar de macht.

Fidel Castro heeft gisteren uit Santiago voor de radio gezegd, in de Cubaanse revolutie niet naar de macht te streven. „Wij willen slechts vrijheid voor het volk verzekeren."

Castro's toespraak was kennelijk reeds donderdag opgenomen, toen hij Santiago binnentrok, want men hoorde het geluid van tanks op de achtergrond. Men kon Castro de tanks een halt horen bevelen, waarop hij zeide: „Ge ziet deze tanks, artillerie en de twee oorlogsschepen in de baai. Hoe kunnen wij met deze wapens tot onze beschikking nog wanhopen aan de overwinning?" Castro beschuldigde generaal Cantillo, de legerbevelhebber, die donderdag een bestand afkondigde, van een verraderlijke daad. Hij en de generaal hadden eerder afgesproken, dat het garnizoen van Santiago zich op 28 december bij de rebellenstrijdkrachten zou voegen. Maar te elfder ure had Cantillo hem van een wijziging verwittigd. Castro had geweigerd hieraan mede te doen en zelf een regeling met de garnizoenscommandant getroffen, waardoor de stad voor bloedvergieten gespaard was gebleven.

Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft medegedeeld, dat er sedert zekere tijd officieus overleg is geweest tussen het ministerie en de vertegenwoordiger van de Cubaanse rebellen te Washington, Betancourt.

De woordvoerder wilde niet zeggen welke houding de Amerikaanse regering zal aannemen jegens Urrutia, de kandidaat van de opstandelingen voor het presidentschap. In ambtelijke kringen te Washington zeide men, dat niets erop wijst, dat de communisten een overwegende invloed hebben in de beweging van de opstandelingenleider Fidel Castro.

De perssekretaris van president Eisenhower, Hagerty, heeft vrijdag te Gettysburg, waar Eisenhower een vakantie doorbrengt, gezegd, dat Amerikaanse oorlogsschepen klaar liggen om Amerikaanse burgers uit Cuba te evacueren, indien de toestand dat noodzakelijk zou maken. Hagerty dacht echter niet, dat het zover zou komen.

Beweging Fidel Castro is Anti-Communistisch

Ernesto Betancourt, vertegenwoordiger van Fidel Castro in de Verenigde Staten, heeft voor de televisie verklaard, dat het nieuwe regiem in Cuba géén plannen heeft tot nationalisaties.

Dit zou weinig praktisch en zeker niet verstandig zijn — aldus Betancourt. Fidel Castro zal zich niet kandidaat stellen voor het presidentschap, omdat hij daartoe te jong is. De grondwet eist, dat een president 35 jaar oud is en niet zoals Castro 31.

Bijzonder duidelijk maakte Betancourt het zijn toehoorders, dat de beweging van Fidel Castro anti-communistisch is. „Wij willen niets met de communisten te maken hebben", zo riep Betancourt uit.

Ambassadeur in Nederland bepaalt zijn houding.

De ambassadeur van Cuba in Nederland heeft zijn houding bepaald tegenover de gebeurtenissen in zijn land. Tegenover het ANP heeft hij vrijdagavond verklaard: De 26-juli-beweging, die sinds twee jaar strijdt voor de overwinning van de vrijheden van de Democratie in Cuba, heeft zojuist overwonnen na een lange en bloedige strijd geleverd te hebben, die beslissend werd voor het regiem. De heer Rafael Mororo, ambassadeur, en de heer Julio Kouri, handelsattache in Nederland, wensen hun volledige instemming te betuigen met de intelling van de revolutionaire junta, die sinds hedenmiddag de macht in handen houdt in Havanna.

Russische maanraket....

—x—

mogelijk zijn geweest de raket opdit gedaan, dan zou het echter ontisch waar te nemen in de omgeving van de maan, aldus Mikhailof.

De Russische maan, zo vervolgde hij, is gelanceerd in het laatste maankwartier en dit betekent, dat de raket alleen zichtbaar zal zijn voor en gefotografeerd kan worden door observatoria in het zuidelijk deel van de Sovjet-Unie.

Een lid van de Russische werkgroep voor raketten en kunstmanen van de Russische commissie voor het internationale geofysische jaar verklaarde, dat de raket al verder is gekomen dan de Amerikaanse raketten, die in de richting van de maan zijn afgeschoten. Hij voegde hieraan toe, dat de Russische raket ook meer materiaal voor wetenschappelijk onderzoek bevat dan de Amerikaanse pioniers.

De kleinste afstand, waarop de raket de maan zal passeren, zal tussen de zesduizend en achtduizend kilometer zijn, aldus de mededeling van Tass. De wetenschappelijke instrumenten van de raket werken normaal. Posten op de aarde blijven gestadig inlichtingen van wetenschappelijk belang ontvangen. Volgens de uitkomsten van de eerste metingen bedraagt de temperatuur aan de oppervlakte van de raket 15 à 20 graden Celsius.

De Russen hebben twee enorme technische suksessen behaald, zo schrijft de wetenschappelijke medewerker van „Paris Soir" in zijn blad. Zij hebben een raket gebouwd, die een snelheid kan ontwikkelen nodig om de aantrekkingskracht van de aarde te overwinnen. Bovendien blijken zij de baan nauwkeurig genoeg te hebben berekend om de raket op de maan te laten landen.

Toegegeven moet worden, dat de Russen de krachtigste raketmotor van de wereld bezitten. Dit is ook gebleken uit de uitlatingen van enkele Amerikaanse technici, die kortgeleden verklaard hebben, dat de Russen hun proefnemingen hebben voltooid met een motor, die een stuwdruk heeft van 430 ton, twee en een half maal zoveel als het stuwdrukvermogen van de drie motoren tezamen, die voor de Amerikaanse Atlas zijn gebruikt. Aldus de medewerker, die hieraan toevoegde, dat de Russen op het ogenblik bezig zijn met de bouw van een raketmotor met een stuwdruk van 800 ton.

De maan onder V.N.-contròle?

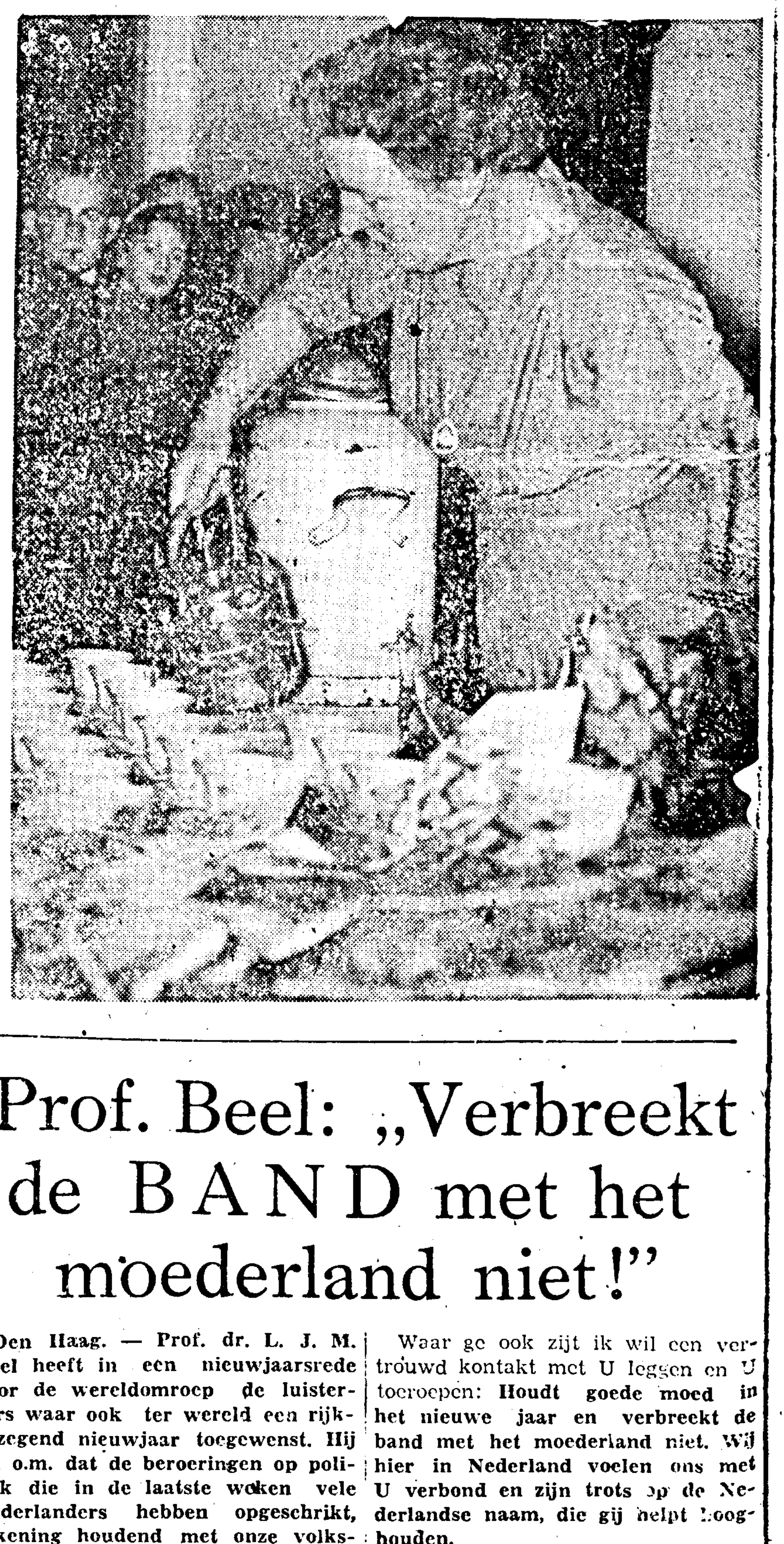
Het ogenblik kon wel eens gekomen zijn dat het nodig wordt de maan onder controle van de Verenigde Naties te stellen zo heeft vanmorgen de vice-voorzitter van de Britse I nterplanetaire vereniging, Kenneth Gatland, verklaard.

KERSTFEEST op Het Loo

De Koninklijke familie vierde op het paleis Het Loo het Kerstfeest met het paleispersoneel en hun gezinnen. Na het zingen van de Kerstliederen schonken H. M. Koningin Juliana en de prinsessen Beatrix, Margriet en Irene de gasten een kop chocolade in.

INTERNATIONAAL Studenten Sport-toernooi in NEDERLAND begonnen

Nederland leidt in algemeen klassement, gevolgd door Suriname

Amsterdam. — Gisteren is in Amsterdam het traditionele internationaal studentensporttoernooi begonnen, dat jaarlijks kort na de jaarwisseling door de Foreign Student Service wordt georganiseerd.

Het was bepaald geen gelukkige greep om het toernooi ditmaal over drie gebouwen in diverse delen van de stad te verspreiden. Daardoor leed niet alleen de belangstelling van de toeschouwers, maar vooral — en dat is natuurlijk de bedoeling niet — van de deelnemende ploegen. Op diverse onderdelen werden dan ook op de eerste dag slechts enkele wedstrijden gespeeld. De uitslagen luiden:

Volleybal: Indonesië — Nederland 0—2 (5—15 en 5—15); Internationale Ploeg — Suriname 1—2 (15—6, 12—15 en 6—15); Internationale Ploeg — Nederland 0—2 (2—15 en 6—15); Antillen — Nederland 0—2 (3—15 en 8—15); Indonesië — Suriname 2—0 (15—9 en 15—13); Antillen — Internationale Ploeg 2—0 (15—9 en 15—9).

Biljarten: Antillen — Nederland 0—2; Nederland — Suriname 0—2; Antillen — Suriname 0—2; Indonesië — Suriname 0—2; Indonesië — Nederland 0—2; Antillen — Indonesië 2—0; Internationale Ploeg — Indonesië 2—0; Internationale Ploeg — Suriname 0—2.

Eindstand biljarten: 1) Suriname; 2) Nederland; 3) en 4) Antillen en Internationale Ploeg; 5) Indonesië.

Bij het zwemmen was de opkomst wel zeer bedroevend. De eindstand werd hier: 1) Nederland; 2) en 3) Antillen en Suriname; 4) Indonesië; 5) Internationale Ploeg.

De strijd bij het tafeltennis was aanmerkelijk minder spannend dan in vorige jaren, omdat de Indonesiër Lex Karamoy verstek liet gaan. Eric Goudsmit had nu weinig moeite om Nederland aan een eerste plaats te helpen. **Indonesië moest zonder Karamoy zelfs met een derde plaats genoegen nemen achter Suriname, dat na de onderdelen biljarten, zwemmen en tafeltennis met slechts anderhalve punt achterstand in het algemeen klassement op Nederland volgde.**

Het basketball werd weer het hoogtepunt van het toernooi. Voor het eerst kwam een ploeg van Belgische studenten van de universiteiten van Leuven en Gent op di onderdeel uit.

De uitslagen luiden:

Basketball: Indonesië — Nederland 40—77; Internationale Ploeg — Suriname 18—39; Indonesië — Internationale Ploeg 23—15; Antillen — België 38—69; Indonesië — Suriname 25—54; Internationale Ploeg — België 26—48; Nederland — Antillen 31—14.

De eindstand bij het **tafeltennis** luidt: 1 Nederland; 2) Suriname; 3) Indonesië; 4) Internationale Ploeg en 5) Antillen.

Vandaag werden de wedstrijden in het internationaal studentensporttoernooi in Amsterdam voortgezet. De uitslagen luiden:

Volleyball: Indonesië — Antillen 2—0 (15—9 en 15—8); Nederland — Suriname 2—0 (15—0 en 15—4); Antillen — Suriname 2—0 (15—7 en 15—13); Indonesië — Internationale Ploeg 2—0 (15—10 en 15—10).

Eindstand volleyball: 1) Nederland, 2) Indonesië, 3) Antillen, 4) Suriname en 5) Internationale Ploeg.

Basketball: Antillen — Suriname 20—36; Nederland — België 45—29.

Prinses Irene naar Val d'Isere vertrokken

Den Haag. — Prinses Irene is zaterdag naar Val D'Isere in Frankrijk vertrokken. Zij zal daar deelnemen aan enkele onderdelen van het Nederlands skikampioenschap. De prinses, die in gezelschap is van de heer en mevrouw Bischoff van Heemskerck, heeft de bedoeling ongeveer twee weken in Val D'Isere te verblijven.

Maandag en dinsdag a.s. in WEST - END

„De Twee Wezen"

Willemstad. — Op maandag 5 en dinsdag 6 januari wordt er in West End de film „De Twee Wezen" (Le due orfanelle) vertoont. Het verhaal zien wij hieronder volgen.

Pierre Gerard, een arme werkman, heeft de gehele dag vergeefs werk gezocht. Als hij langs de Notre Dame komt, knielt hij neder en bidt God om zijn vrouw en zijn dochtertje Henriëtte van de hongerdood te redden. Plotseling hoort hij een klein kind huilen. Hij gaat zoeken en vindt een vondelingetje. Ondanks zijn eigen armoede besluit hij, het wichtje mee naar huis te nemen. Als daar zijn vrouw de kleine wil verschonen, vindt zij bij het kind een zak vol goudstukken en een briefje met de woorden „God zegene hem, die zich over mij wil ontfermen. Ik heet Louise".

Met het geld weet Gerard buiten Parijs een nieuw bestaan op te bouwen. Er valt echter een schaduw op hun geluk, als Louise tengevolge van een ziekte blind wordt. Haar pleegmoeder trekt zich dit zo erg aan, dat zij van verdriet sterft. Ook Pierre is geen lang leven meer gegeven. Enkele jaren later neemt God ook hem tot zich, juist als Henriëtte en Louise meerderjarig zijn geworden.

Als hun vader begraven is, gaan de beide meisjes naar Parijs. Tijdens een oponthoud trekt de knappe Henriëtte de aandacht van markies De Presle, een wuft Parijs' edelman.

Als Louise en Henriëtte 's avonds in Parijs naar hun hotel lopen, houdt een rijtuig bij hen stil. Vóór zij beseft wat er gebeurt, wordt Henriëtte in het rijtuig gesleurd en weggevoerd.

Zij wordt opgesloten en pas na enkele uren gaan de deuren van haar kamer open. Zij ontwaart De Presle en enkele andere jongelui. Verontwaardigd eist zij haar vrijheid. Als zij over haar blinde zusje vertelt, maakt een der jongelui zich uit de groep los. Het is Roger, de neef van de graaf De Lanières, de prefect van Politie. Hij biedt Henriëtte aan, haar zuster op te sporen.

De kennismaking tussen Roger en Henriëtte groeit uit tot liefde zeer tot ongenoegen van de prefect, die tegen een huwelijk van Roger met een gewoon burgermeisje is. Hij wil harde maatregelen treffen, maar zijn vrouw, gravin de Lanières, besluit te trachten tot een soepeler oplossing te komen. Zij bezoekt Henriëtte en voert een lang gesprek met haar. Dit loopt anders af dan de gravin verwacht, want uit wat Henriëtte vertelt, begrijpt de gravin, dat Louise het kind is, dat zij meer dan twintig jaar geleden te vondeling heeft gelegd. Zij was in het geheim verloofd met een luitenant. Toen zij Louise verwachte, sneuvelde haar verloofde in Vlaanderen. Haar ouders, die van dit alles niets afwisten, hadden besloten, dat zij zou trouwen met graaf De Lanières. Zij vond de moed niet, iets te vertellen en had Louise na haar geboorte uit wanhoop te vondeling gelegd.

De gravin ziet nu nog maar één uitweg. Zij wacht op een rustige gelegenheid en vertelt haar man dan de volle waarheid.

De Lanières brengt het meisje bij zijn vrouw. Moeder en dochter hebben elkaar weer gevonden. Het meisje is blind, maar de vreugde doet alle leed vergeten.

De Lanières ziet in, dat Henriëtte een goed meisje is. Hij stemt toe in haar huwelijk met Roger en zorgt voor een passend huwelijkscadeau. Hij stelt Louise onder behandeling van dokter Martin, die er in slaagt, het meisje weer ziende te maken. Dan ziet zij haar moeder....

Programma C. P. N. Wisselschildtoernooi

Willemstad. — Het programma van het C.P.N.-wisselschild-toernooi vermeldt voor het weekeinde de navolgende wedstrijden:

Zaterdag 3 jan.: Van Speyck 1 — C.P.N. 2 (CPN-terrein); Don Bosco 2 — M.S.V. 3 (Brakkeput); P.S.V. 1 — M.L.D. 1 (MSV-terrein); Willemstad 2 — Asiento 2 (Willemstad-terrein).

Zondag 4 jan.: C.P.N. 3 — Don Bosco 3 (CPN-terrein); Willemstad 1 — M.S.V. 1 (Willemstad-terrein); Asiento 1 — M.B.P. 1 (Rust en Burgh).

Liebe, Tanz und 1000 Schlager

De muzikale film „Liebe, Tanz und 1000 Schlager, die maandag en dinsdag 5 en 6 januari as. in Roxy wordt vertoond, is een van de vrolijke, onderhoudende Duitse filmen van de laatste tijd. Het handelt over het leven van een jeugdig zangeresje, dat door een grammofoonmaatschappij wordt ontdekt. Een opname van het meisje wordt dan gekoppeld aan die van een reeds beroemde zanger. Hieruit ontstaan allerlei verkwikkelingen. Uiteindelijk wordt het talent van het meisje toch bevestigd en vindt zij haar geluk bij de zanger. De film is voorzien van Hollandse teksten.

I.A.A. - spandoeken

Willemstad. — In de maand december van het vorige jaar zagen wij dat op verschillende plaatsen in de hoofdstraten van Punda en Otrabanda, spandoeken waren bevestigd met opschriften „Zalig Kerstfeest" en „Gelukkig Nieuwjaar".

Bij navraag bleek ons dat deze doeken waren aangebracht op initiatief van de International Advertising Association.

Een aardige poging om bij de kopers de Kerststemming te vergroten en, daar sommige in het Engels waren, een leuke geste voor de vele touristen die ons eiland bezochten.

Prof. Beel: „Verbreekt de BAND met het moederland niet!"

Den Haag. — Prof. dr. L. J. M. Beel heeft in een nieuwjaarsrede voor de wereldomroep de luisteraars waar ook ter wereld een rijkgezegend nieuwjaar toegewenst. Hij zei o.m. dat de beroeringen op politiek die in de laatste weken vele Nederlanders hebben opgeschrikt, rekening houdend met onze volksaard, tamelijk hevig geweest. Elders in Europa en in de wereld baren de toestanden echter veel groter zorgen.

We beseffen, dat er een grootse ontwikkeling gaande is, die soms een tempo ontwikkelt en een explosieve kracht in zich bergt, welke heviger is dan ooit tevoren en welke ook veel universeler is en maar moeilijk te beheersen lijkt.

De snelle communicatiemiddelen, de moderne vindingen als radio, televisie, radar, atoomkracht, de jongste pogingen om onze dampkring te doorboren en te doorvorsen met al wat daarachter ligt, ze zijn uitingen van wat het menselijk denken tot stand kan brengen, maar ze verbijsteren ons.

Tegenover al deze dynamiek bestaat er bij velen te meer de behoefte zich te bezinnen op datgene wat voor ons gevoel van ideale waarde is en dan is een van die dingen, vooral als men ver van zijn land weg is, een stem uit het moederland.

Waar ge ook zijt ik wil een vertrouwd kontakt met U leggen en U toeroepen: **Houdt goede moed in het nieuwe jaar en verbreekt de band met het moederland niet. Wij hier in Nederland voelen ons met U verbond en zijn trots op de Nederlandse naam, die gij helpt hooghouden.**

Er werken helaas vele negatieve krachten maar ook in deze tijd kunnen wij gelukkig op talrijke positieve factoren wijzen, zoals de pogingen tot een gemeenschappelijke markt in Europa, het streven de rassentegenstellingen te verzoenen, de hulp aan de achtergebleven gebieden, de inzet van de atoomkracht voor vreedzame doeleinden.

Wellicht raken deze dingen U in uw persoonlijk leven weinig of niet. Dan is er nog de mogelijkheid voor, ja, de plicht van ieder van ons in eigen gezin, leef- en werkmilieu de dichtst bij de hand liggende positieve daad te verrichten als onze noodzakelijke bijdrage tot een betere wereld.

Installatie mr. L.A.L. WEEBER

Willemstad. — Maandagmorgen om half elf zal mr L. A. L. Weeber op het Stadhuis worden geïnstalleerd als president van het Hof van Justitie

De Ajax- en tevens Nederlands nationale speler Piet van der Kuil is dinsdag in het huwelijk getreden met mej. Tiny Aardenburg. Handtekeningenjagers, die buiten tijdens de huwelijksvoltrekking stonden te wachten, kregen de kans van hun leven, toen het jonge paar het Raadhuis van Velsen verliet.